

صدای صنعت پلیمر

نشریه انجمن صنایع پلیمر استان اصفهان

نگاه به دوردست

فهرست

سرمقاله

۲ الکلنگ تورم و بازی بازار پلیمرها

گزارش بازار

۴ تورم، جنگ و تحریم

جهان پلیمر

۱۷ نقش روز افزون پلاستیک‌ها در صنایع ساختمانی

۲۱ پرونده مشکوک پاکسازی زباله‌های پلاستیکی از اقیانوس

۲۲ کارنامه اشتغال‌رایی صنایع پایین‌دست پتروشیمی ایران

دیدگاه

۲۵ تشکل‌گرایی، دروازه ورود اقتصاد به آینده روشن

گفت‌وگو

۲۸ بازار محصولات پتروشیمی در سایه جهش قیمت نفت

۳۰ مهندسی عرضه، همچنان گریبان‌گیر مصرف‌کنندگان پی‌وی‌سی

۳۲ نوسانات قیمتی؛ مانع اصلی صادرات محصولات پلیمری

۳۵ ضرورت حرکت صادرات از مواد اولیه به سمت محصول نهایی

پیگیری از دولت

۳۷ کشمکش بر سر دستورالعمل غیر معقول تغییر فاکتورهای فروش توسط خریداران

تجربه

۴۰ آب، خاک و پلی اتیلن

اقتصاد

۴۳ ظهور عصر جدید درگیری اقتصادی پس از جنگ اوکراین

۴۴ جنگ و تحریم؛ یعنی تورم بیشتر

۴۸ ضربه سه‌گانه جنگ در اروپا به بازارهای نوظهور

صدای صنعت پلیمر

شناسنامه

صاحب امتیاز: انجمن صنایع
پلیمر استان اصفهان
مدیر مسئول: مسعود جمالی
سردبیر: هاتف فرج‌اللهی

الاکلنگ تورم و بازی بازار پلیمرها

این در شرایطی است که بسیاری از تحلیل‌گران بر این باورند که دولت تلاش دارد نرخ ارز را در یک محدوده مشخص به ثبات برساند و اجازه افت بیش از حد نرخ ارز به بازار داده نخواهد شد. با این حال تحلیل‌های بازار به صورت لحظه‌ای عمل می‌کنند و زمانی که نرخ ارز به عنوان اصلی‌ترین شاخص تعیین نرخ محصولات پتروشیمی کاهش می‌یابد، از خرید دست می‌کشند تا بتوانند در آینده نزدیک با نرخ‌های پایین‌تر، مواد اولیه مورد نیاز خود را تامین کنند.

این نوسانات سینوسی در بازار ناشی از تنش‌های سیاسی تعیین کننده نرخ ارز، سالهاست که صنایع کشور را در برابر تحلیل‌های بلند مدت و پیش‌بینی‌های دقیق، دچار استیصال کرده‌اند. نوساناتی که بسیاری را از چرخه تولید خارج کرده و به سمت سوداگری سوق داده است و در کنار این مسئله، بازار را برای مصرف‌کننده نهایی نیز متشنج ساخته و به یک ساز و کار عدم ثبات قیمتی در بازارهای مختلف بدل شده است.

این در شرایطی است که در سال‌های اخیر نرخ ارز در بلندمدت، روندی صعودی را طی کرده و در محصولات نهایی نیز شاهد آن بوده‌ایم که هیچ‌گاه جریانی نزولی برای قیمت ایجاد نشده است، بنابراین نوسانات تقاضا تنها در بازه سود سوداگران و تولیدکنندگان تاثیر گذار است.

لازمه رفع این چالش، توسعه نگاه اقتصادی به جریان‌های بلندمدت، هم در بخش تصمیم‌گیری دولتی و هم برای مدیران بخش خصوصی است. در صورت تحقق این امر می‌توان امیدوار بود که اندکی از نوسانات مخرب بازار کاسته شود.

هاتف فرج‌اللهی روزنامه‌نگار اقتصادی

بازار محصولات پتروشیمی در سال‌های اخیر با چالش‌ها و تغییراتی جدی همراه شده، در ماه‌های گذشته شاهد آن بودیم که این بازار ضمن تاثیرات بیرونی، درگیر قوانین جدیدی نیز بوده است.

با این حال همچنان می‌بینیم که یک مسئله اساسی بازار را به صورت جدی تحت تاثیر قرار داده و به عبارت صحیح‌تر آن را هدایت می‌کند.

این مسئله چیزی نیست جز تورم. مرور بازار محصولات پتروشیمی در چند سال اخیر حکایت از آن دارد که انتظارات تورمی مهم‌ترین عامل افزایش تقاضا و همچنین رکود تورمی مهم‌ترین عامل کاهش تقاضا در این بازار بوده است.

آمارها گوهی بر این مدعاست که در زمان وجود انتظارات تورمی به ویژه برای نرخ ارز، تقاضا در بازار محصولات پتروشیمی تا جایی بالا می‌رود که در برخی مواقع، رقابت‌های بیش از ۵۰ درصد نیز در معاملات ایجاد می‌شود.

در این میان بدون شک مسئله کمبود محصولات پتروشیمی در برخی گریدها نیز تاثیر گذار است و در زمان انتظارات افزایشی تورم، تولید کننده و سوداگر با هم دست به خرید حداکثری می‌زنند چرا که تولید کننده تلاش دارد تا مانع خرید مواد اولیه خود با نرخ‌های گزاف شود و سوداگر نیز می‌خواهد انبارهای خود را از مواد ارزان قیمت‌تر از نرخ روز، پر کند تا در زمان کمبود و یا افزایش قیمت، آن را در بازار رها سازد.

در مقابل هر زمانی که نرخ ارز جریان کاهش را در پیش می‌گیرد، میزان معاملات در بازار محصولات پتروشیمی نیز دچار افت می‌شود.

برای مثال در هفته‌های اخیر و همزمان با مذاکرات مقامات وزارت امور خارجه برای توافق با آمریکا در راستای رفع تحریم‌ها، تقاضا و معاملات در بازار محصولات پتروشیمی به صورت جدی دچار افت شدند و بازار به صورت کوتاه‌مدت دچار رکود تورمی شد.

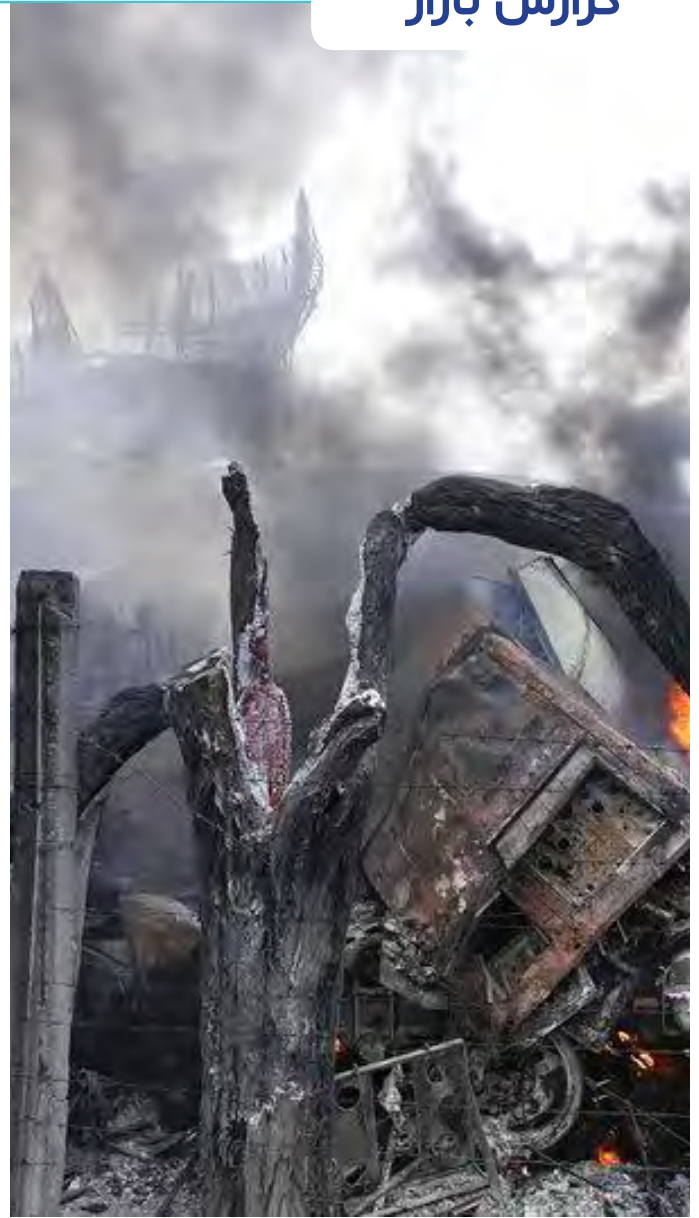

صدای صنعت پلیمر

گزارش بازار

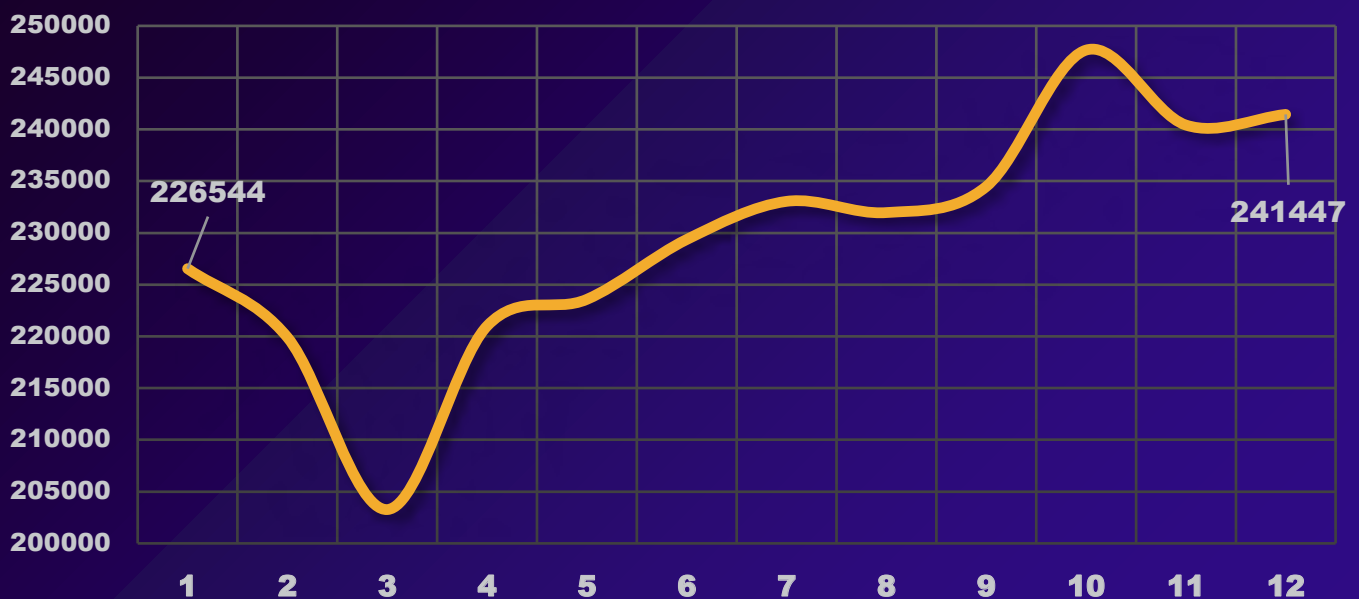

تورم، جنگ و تحریم

سال ۱۴۰۰ برای تولیدکنندگان صنعت پلیمر در ایران از نظر تنش های بازار نسبت به سال ۱۳۹۹ سال بهتری بود اما همچنان عواملی تاثیرگذار بر بازار موجب شدند که صنایع تا حدودی دچار چالش شوند. یکی از مهم ترین موضوعاتی که همچنان بازار را تحت تاثیر قرار داد، نوسانات نرخ دلار بود. نمودار نوسان دلار نیمایی نشان می دهد که این نرخ روند تقریباً آرامی را طی کرده است. جریان این نرخ بازه ۲۰ تا ۲۵ هزار تومانی را در سال ۱۴۰۰ شامل می شود که نسبت به سال های گذشته نوسان کم تری است. اما موضوعی که همیشه برای بازار مواد اولیه کشور چالش ایجاد کرده این بوده که اختلاف دلار نیمایی و دلار صرافی و بازار آزاد در مقطعی، میل به خرید را به شدت در بازار افزایش داد. اما در هفته های پایانی سال شاهد آن هستیم که اختلاف دلار نیمایی و دلار صرافی کاهش یافته است و این موضوع می تواند تقاضای کاذب را از بازار خارج کند. با این حال فعالان اقتصادی چشم به مذاکرات دوخته اند، مذاکرات هسته ای ایران که می تواند منجر به رفع تحریم ها شود و اگر این مهم محقق شود، احتمال ایجاد یک جریان کاهشی در بازار ارز وجود دارد که ممکن است که انتظارات کاهش تورم و در نهایت یک رکود کوتاه مدت ایجاد شود.

میانگین نرخ دلار نیمایی

نمودار نوسانات میانگین نرخ دلار نیمایی (برای محاسبه قیمت مواد پتروشیمی) در سال ۱۴۰۰

بودیم که قیمت نفت و نفتا با رشدی جدی همراه شد. با این وجود صادرات نفت روسیه این دو کشور عددی ناچیز است و شرکای نفتی اصلی روسیه دست به این اقدام نزدند و طولی نکشید که بازار به این مهم پی برد و حباب نرخ ها تا حدودی تخلیه شد.

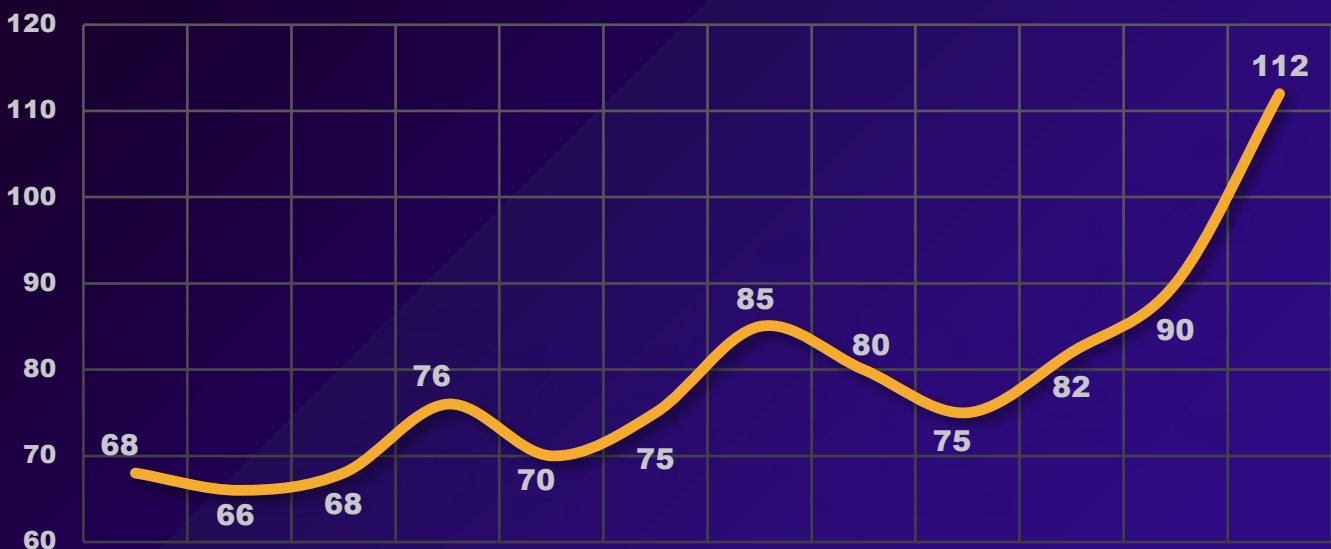
پیش بینی ها اما حاکی از آن است که در طولانی مدت این امکان وجود دارد که قیمت نفت در محدوده ۱۰۰ دلاری باقی بماند؛ موضوعی که برای سال ۱۴۰۱ می تواند رشد جدی نرخ های محصولات پتروشیمی را به همراه داشته باشد. اما باید منتظر ماند و دید که آیا متغییر های بازار به همین حالت باقی می مانند، و یا این که جریان های جدید، جهتی جدید به قیمت ها خواهند داد؟

مساله دیگری که بازار محصولات پتروشیمی را تحت تاثیر قرار می دهد، قیمت کامودیتی هایی از قبیل نفت، نفتا و گاز طبیعی است که در ماه های گذشته با رشد قیمت قابل توجهی همراه شده اند.

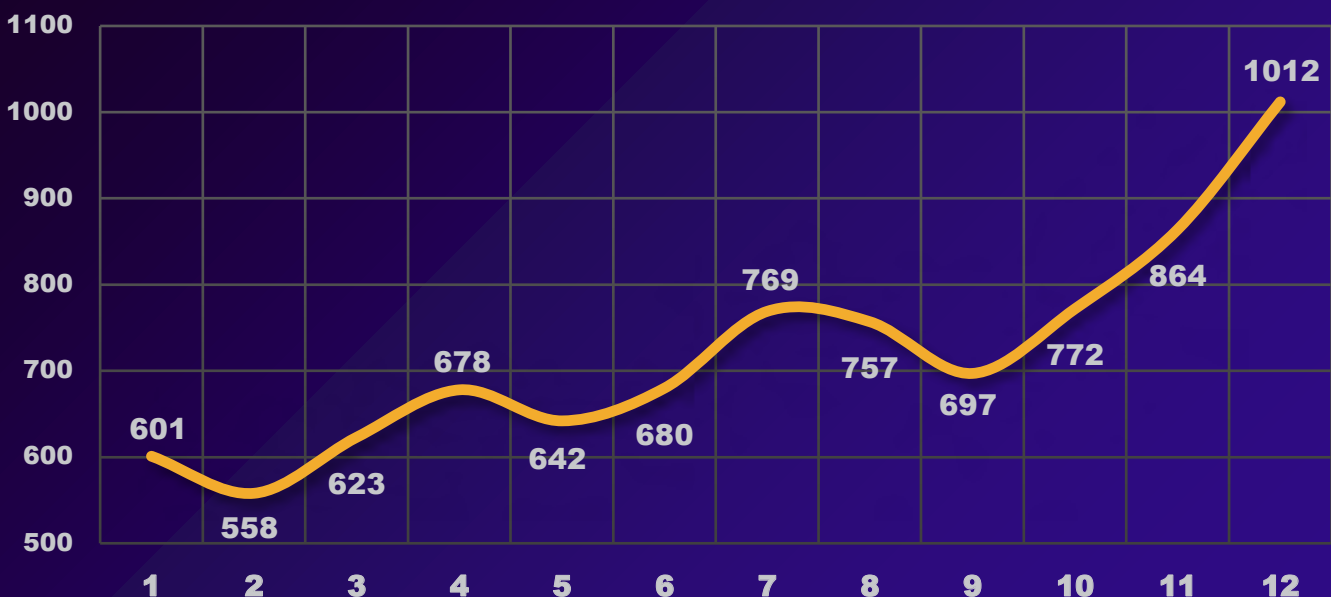
بحران گاز طبیعی همچنان در اروپا پررنگ است و در کنار آن قیمت نفت و نفتا نیز دچار جهش هایی جدی شده اند. پس از حمله روسیه به اوکراین و مورد تنش قرار گرفتن اقتصاد یکی از بزرگترین تولیدکنندگان نفت و گاز جهان، بازارها به شدت تحت فشار قرار گرفتند و جریان های حبابی کار خود را آغاز کردند.

اما افزایش قیمت ها از جایی شدت گرفت که مساله تحریم نفت و گاز روسیه به میان آمد و پس از تحریم نفت این کشور توسط بریتانیا و ایالات متحده، شاهد آن

قیمت نفت برنت

قیمت نفتا

نوسانات قیمت نفت برنت و نفتا در طول سال ۱۴۰۰

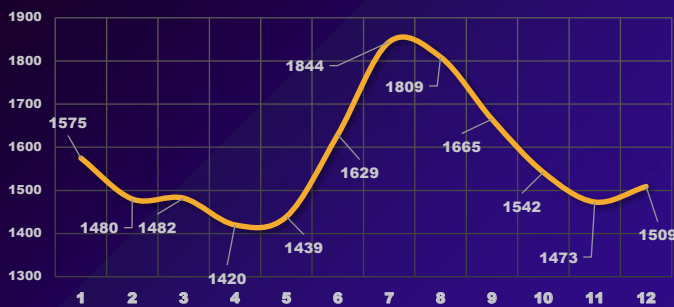
جهانی، تاثیرگذاری نوسان قیمت ارز نیز بر ایجاد تلاطم در بازار محصولات پتروشیمی می افزود. در ادامه وضعیت قیمتی مواد اولیه پلیمری در سال ۱۴۰۰ به صورت نموداری مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

روند قیمت ها در بازار محصولات پلیمری نیز در سال گذشته با نوسانات قابل توجهی همراه بود، که بسیاری از این نوسانات از تنش های بازار کامودیتی ها نشات می گرفت. در داخل نیز علاوه بر موضوع نرخ های

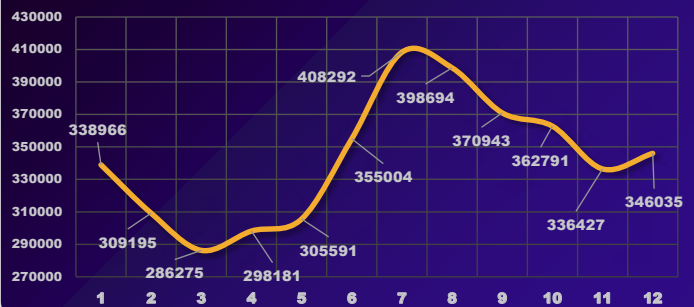
PVC

پی وی سی S65

قیمت جهانی PVC-S65

قیمت داخلی PVC-S65

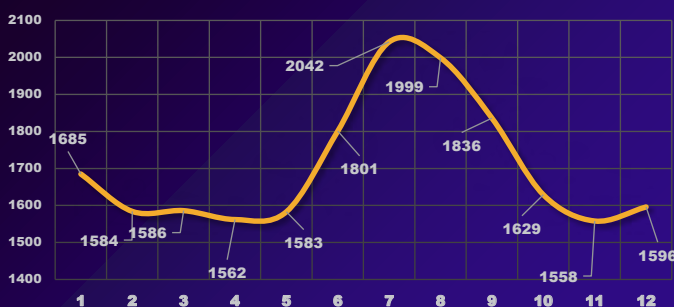

روند قیمت PVC-S65 در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

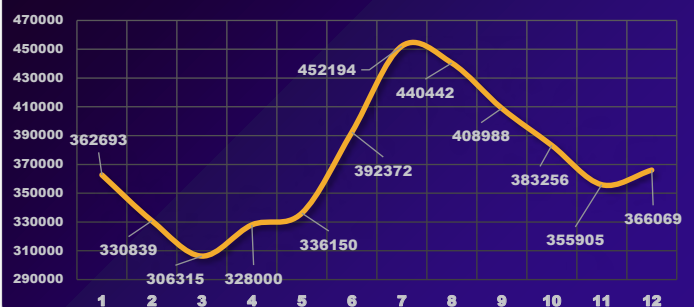

پی وی سی S57

قیمت جهانی PVC-S57

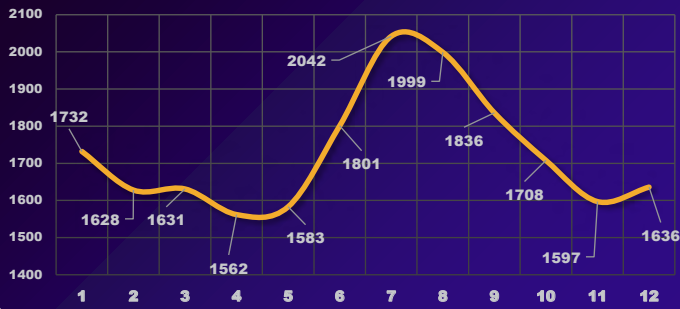
قیمت داخلی PVC-S57

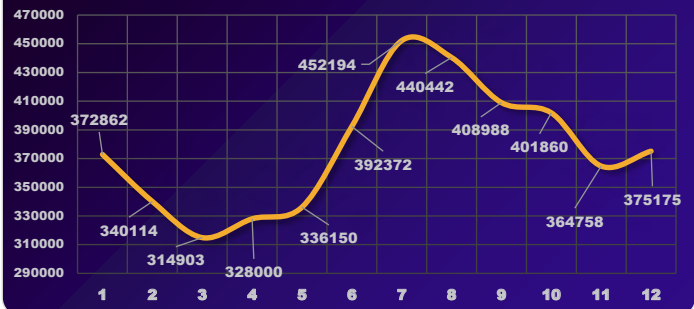
روند قیمت PVC-S57 در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پی وی سی S70

قیمت جهانی PVC-S70

قیمت داخلی PVC-S70

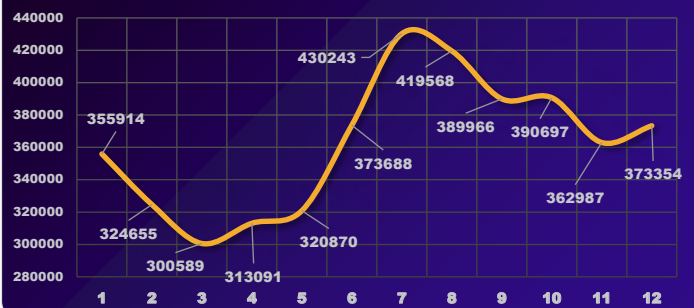
روند قیمت PVC-S70 در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پی وی سی S60

قیمت جهانی PVC-S60

قیمت داخلی PVC-S60

روند قیمت PVC-S60 در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

ABS

اکریلونیتریل بوتادین استایرن

قیمت جهانی اکریلونیتریل بوتادین استایرن ABS

قیمت داخلی اکریلونیتریل بوتادین استایرن ABS

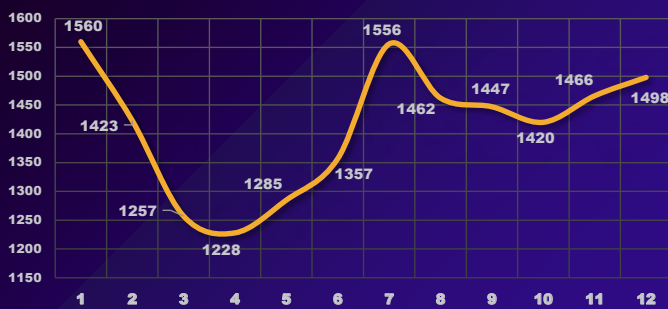

روند قیمت ABS در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

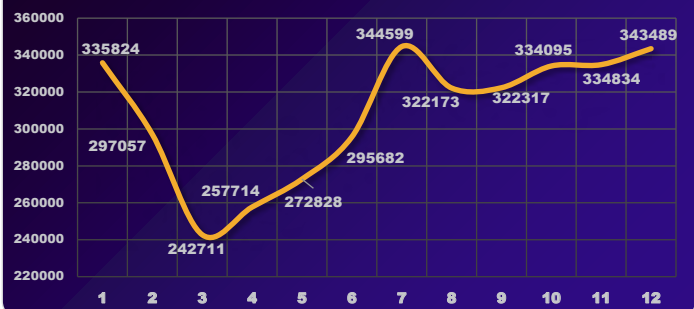
POLYETHYLENE

پلی اتیلن سبک فیلم

قیمت جهانی پلی اتیلن سبک فیلم

قیمت داخلی پلی اتیلن سبک فیلم

روند قیمت پلی اتیلن سبک فیلم در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پلی اتیلن سنگین فیلم

قیمت جهانی پلی اتیلن سنگین فیلم

قیمت داخلی پلی اتیلن سنگین فیلم

روند قیمت پلی اتیلن سنگین فیلم در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پلی اتیلن سنگین دورانی

قیمت جهانی پلی اتیلن سنگین دورانی

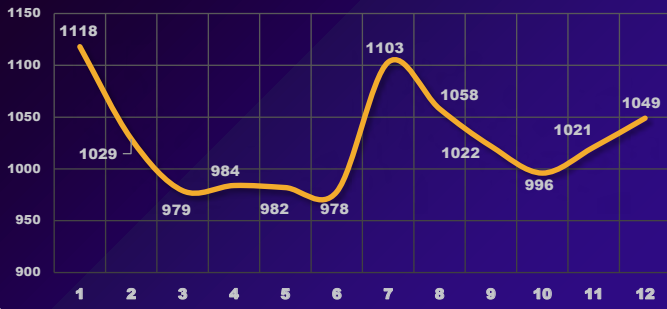
قیمت داخلی پلی اتیلن سنگین دورانی

روند قیمت پلی اتیلن سنگین دورانی در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پلی اتیلن سنگین تزریقی

قیمت جهانی پلی اتیلن سنگین تزریقی

قیمت داخلی پلی اتیلن سنگین تزریقی

روند قیمت پلی اتیلن سنگین تزریقی در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پلی اتیلن سنگین تزریقی

قیمت جهانی پلی اتیلن سنگین تزریقی

قیمت داخلی پلی اتیلن سنگین تزریقی

روند قیمت پلی اتیلن سنگین تزریقی در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پلي اتيلن سنگين بادي

قيمت جهاني پلي اتيلن سنگين بادي

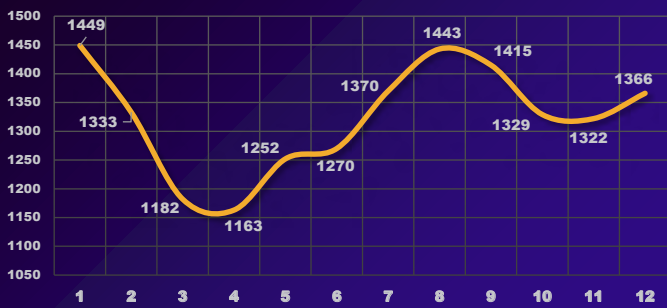
قيمت داخلي پلي اتيلن سنگين بادي

روند قيمت پلي اتيلن سنگين بادي در بازار جهاني (دلار) و داخلي (ريال) در سال ۱۴۰۰

پلي اتيلن سبك خطي

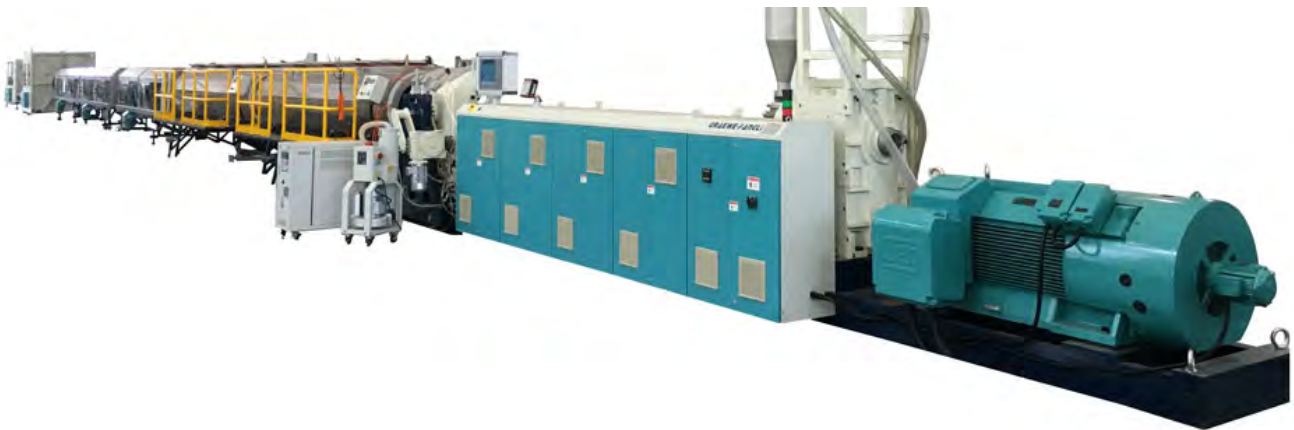
قيمت جهاني پلي اتيلن سبك خطي

قيمت داخلي پلي اتيلن سبك خطي

روند قيمت پلي اتيلن سبك خطي در بازار جهاني (دلار) و داخلي (ريال) در سال ۱۴۰۰

پلي اتيلن سنگين اكستروژن PE-100

قيمت جهاني پلي اتيلن سنگين اكستروژن PE-100

قيمت داخلي پلي اتيلن سنگين اكستروژن PE-100

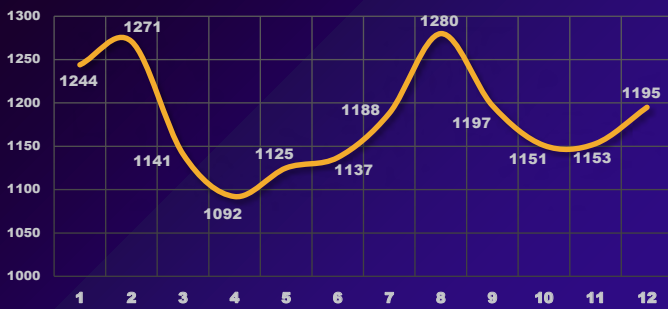

قيمت پلي اتيلن سنگين اكستروژن PE-100 در بازار جهاني (دلار) و داخلي (ريال) در سال ۱۴۰۰

پلی اتیلن سنگین اکستروژن PE-80

قیمت جهانی پلی اتیلن سنگین اکستروژن PE80

قیمت داخلی پلی اتیلن سنگین اکستروژن PE80

قیمت پلی اتیلن سنگین اکستروژن PE-80 در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پلی اتیلن سنگین اکستروژن CRP100N

قیمت جهانی پلی اتیلن سنگین اکستروژن CRP100N

قیمت داخلی پلی اتیلن سنگین اکستروژن CRP100N

قیمت پلی اتیلن سنگین اکستروژن CRP100N در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پلی اتیلن سنگین اکستروژن CRP100BLACK

قیمت جهانی CRP100 black

قیمت داخلی CRP100 black

قیمت پلی اتیلن سنگین اکستروژن CRP100B در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

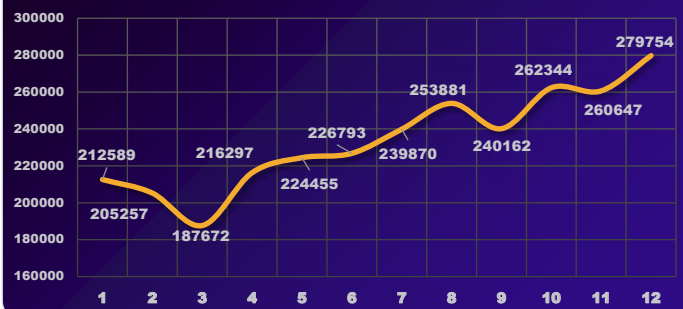
PET

پلی اتیلن ترفتالات نساجی TG641

قیمت جهانی پلی اتیلن ترفتالات نساجی TG641

قیمت داخلی پلی اتیلن ترفتالات نساجی TG641

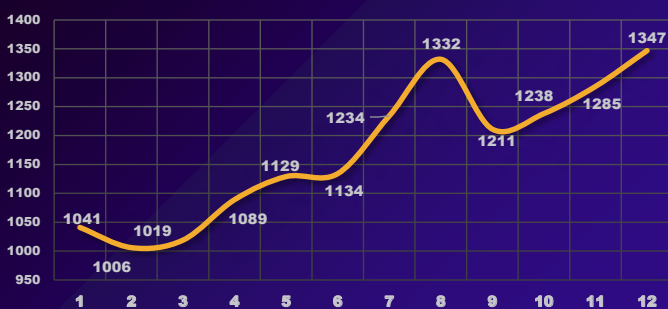

قیمت پلی اتیلن ترفتالات نساجی TG641 در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پلی اتیلن ترفتالات بطری BG781

قیمت جهانی پلی اتیلن ترفتالات بطری BG781

قیمت داخلی پلی اتیلن ترفتالات بطری BG781

قیمت پلی اتیلن ترفتالات بطری BG781 در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

SBR

استایرن بوتادین رابر

قیمت جهانی استایرن بوتادین رابر روشن ۱۵۰۲

قیمت داخلی استایرن بوتادین رابر روشن ۱۵۰۲

قیمت استایرن بوتادین رابر در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

POLYPROPYLENE

پلی پروپیلن نساجی

قیمت جهانی پلی پروپیلن نساجی

قیمت داخلی پلی پروپیلن نساجی

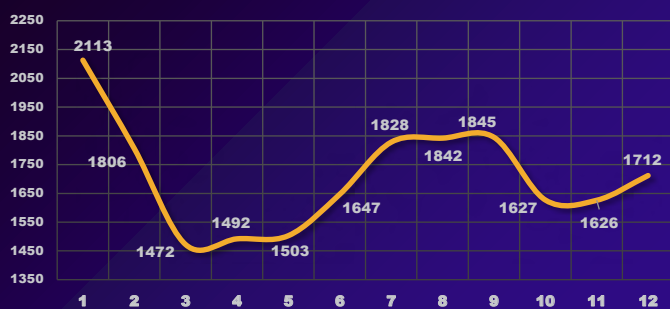

قیمت پلی پروپیلن نساجی در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پلی پروپیلن شیمیایی

قیمت جهانی پلی پروپیلن شیمیایی

قیمت داخلی پلی پروپیلن شیمیایی

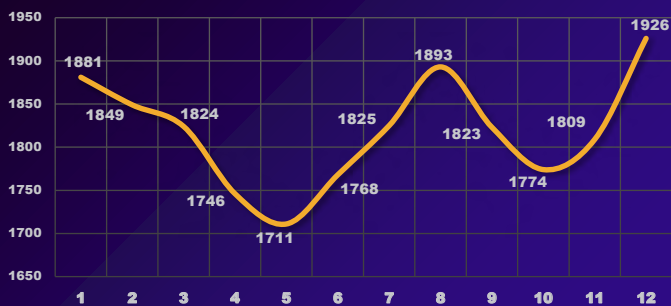
قیمت پلی پروپیلن شیمیایی در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

POLYSTYRENE

پلی استایرن مقاوم

قیمت جهانی پلی استایرن مقاوم ۷۲۴۰

قیمت داخلی پلی استایرن مقاوم ۷۲۴۰

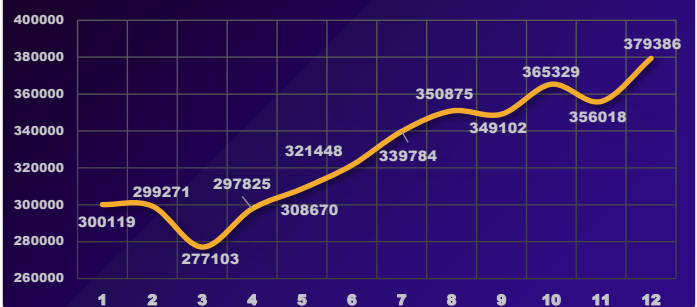
قیمت پلی استایرن مقاوم ۷۲۴۰ در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

پلی استایرن معمولی

قیمت جهانی پلی استایرن معمولی ۱۵۴۰

قیمت داخلی پلی استایرن معمولی ۱۵۴۰

قیمت پلی استایرن معمولی ۱۵۴۰ در بازار جهانی (دلار) و داخلی (ریال) در سال ۱۴۰۰

نقش روزافزون پلاستیک‌ها در صنایع ساختمانی

۵۰ در ۱۲۰ فوتی در محله ای که متوسط ارزش خانه ۳۸۱,۹۵۵ دلار است.

این خانه به گونه‌ای طراحی شده است که انعطاف‌پذیر باشد و نیازهای دوران همه‌گیری و ورزش و باشد. برای اتصال قوی داخل و خارج، یک تراس روی پشت بام وجود دارد و همه اتاق‌های اصلی به یک حیاط مرکزی باز می‌شوند که می‌توان از آن برای استخر، چمن، باغ یا زمین بازی کوچک استفاده کرد. خانه ۲۰۲۲ همچنین دارای امکاناتی مانند یک بخش محافظت شده و ایمن در ایوان جلویی برای تحویل بسته‌های پستی است.

استیون ارل، رئیس Envy Homes LLC مستقر در اورلاندو، گفت: «چشم انداز صنعت مربوط به سادگی است. بسیاری از خانه‌ها در گذشته، همگی خانه‌های بسیار گران‌قیمت و بسیار پیچیده ۵ میلیون دلاری بودند. ما به دنبال این بودیم که قیمت خانه‌های جدید را در محدوده زیر ۲ میلیون دلار نگه داریم.» سرنا هان، مدیر عامل Envy Homes، اضافه کرد که خانه جدید امسال «هیجان‌انگیز» است.

او افزود: «این یک خانه دارای حیاط است، بنابراین شما می‌توانید هر جنبه ای را از هر زاویه ای ببینید. این عمدی بود. ما مشکلات زیادی داشتیم که می‌تواند چالش‌هایی ایجاد کند، اما همچنین فرصت‌هایی برای انجام کاری متفاوت، برای نوآوری ایجاد می‌کند.» هان این خانه را ساحلی و مجلل اما مقرون به صرفه توصیف می‌کند.

مشاهده حضور محصولات ساختمانی پلاستیکی در خانه‌های جدید آمریکا برای مثال در یک قطعه زمین معمولی در محله دریاچه نونا در اورلاندو کار سختی نیست.

«خانه جدید آمریکایی»، بنای شاخص ۲۰۲۲ که توسط انجمن ملی سازندگان مسکن ساخته شده است، دارای پنجره‌های وینیل مقاوم در برابر ضربه «پلای جم»، کفپوش وینیل با ساختار هسته ای مقاوم، و پوشانه کامپوزیت و درهای گاراژ «ترکس» و «کلویی»، علاوه بر محصولات پلاستیکی دیگر برای عایق کاری و لوله کشی است.

انجمن ملی سازندگان مسکن از سال ۱۹۸۴ هر ساله خانه جدیدی را رونمایی می‌کند که بهترین و جدیدترین روش‌ها را در تکنیک‌های ساخت و ساز، مفاهیم طراحی و محصولات نشان می‌دهد. به گفته تاکر برنارد، مدیر اجرایی شورای تامین کنندگان پیشروی این انجمن، در تقریباً چهار دهه، این اولین باری است که پنجره‌های وینیل انتخاب می‌شوند و آخرین بار نیز نخواهد بود.

تاکر در ایمیلی نوشت: «پنجره‌های وینیل در چند سال گذشته راه طولانی را پیموده تا نهایتاً توسط تیم ما برای خانه‌های آینده انتخاب شده است.» بسیاری از خصوصیات «خانه جدید آمریکایی» امسال که در فوریه در رسانه‌ها رونمایی شد متفاوت است.

با ۴۶۴۶ فوت مربع فضای زندگی، خانه ۲۰۲۲ حدود یک سوم کوچکتر از متوسط خانه‌های جدید آمریکایی ساخته شده در ۱۰ سال گذشته است. همچنین مقرون به صرفه تر و قابل دسترس تر است، در یک قطعه

برای عایق بیشتر در برابر اتلاف انرژی، گاز آرگون که ۶ برابر چگالی بیشتری از هوا دارد، بین قاب های شیشه با کارایی بالا آب بندی می شود و برای بهره‌وری حرارتی، امکان سفارش قاب های سه جداره «اچ‌پی‌مکس» وجود دارد که دو فضای هوایی عایق مجزا و سطوح متعدد شیشه ای Low-E را فراهم می کند.

خانه آمریکایی جدید به گونه ای طراحی شده است که نمادی از بهره‌وری انرژی باشد که الزامات گواهی ستاره انرژی را برآورده می کند یا از آن فراتر می رود. این خانه همچنین به وضعیت سطح زمردی برای استاندارد ملی ساختمان سبز دست یافته است و انرژی صفر است، به این معنی که یک سیستم انرژی تجدیدپذیر، مانند پنل های خورشیدی، می تواند تمام یا بیشتر مصرف انرژی سالانه آن را جبران کند.

بسیاری از محصولات ساختمانی که در رتبه بندی انرژی خانه نقش دارند در پشت دیوارها قرار دارند. آنها نشت هوا و رطوبت را آب بندی و دیوارها و لوله ها را عایق می کنند.

برای خانه آمریکایی جدید ۲۰۲۲، سازندگان از یک محصول جدید به نام LP WeatherLogic استفاده کردند که با ترکیب رشته‌های چوبی در لایه‌های متقاطع با موم و رزین به افزایش استحکام منجر می شود. LP این محصول را به عنوان «دفاع ساختاری» برای این خانه تبلیغ می کند.

سازندگان همچنین با محصولات «بنجامین اوبدیک» مانند Slicker Max، یک ضد باران پلی پروپیلن دارای گواهی ثبت اختراع، و HydroGap SA، یک مانع مقاوم آب و هوا با ترکیب پلی پروپیلن سه لایه و یک چسب اکریلیک پیوسته استفاده کردند.

ضدباران دارای کانال های عمودی است که آب را برای زهکشی و تهویه به بیرون از مجموعه دیوار هدایت می کند. این محصول در برابر کپک و پوسیدگی محافظت می شود و در عین حال نیاز به نوارهای خردار را از بین می برد و باعث صرفه جویی در زمان و نیروی کار می شود.

«هیدروگپ»، که یک سال پیش وارد بازار شد، به عنوان اولین و تنها مانع مقاوم آب و هوا خودچسبنده که دارای یک فضای زهکشی واقعی برای خروج رطوبت است، معرفی می شود.

چسبندگی آن نیز متفاوت است. وب سایت این شرکت می گوید: «در حالی که سایر روکش های خانگی خودچسبنده موجود در بازار از چسب مبتنی بر بوتیل استفاده می کنند، فناوری اکریلیک مقاومت بیشتری در برابر اشعه ماوراء بنفش و طول عمر بیشتری در برابر دماهای بالاتر ایجاد می کند.

سازندگان برای موتاژ دیوار، از Flex Foam R ۴٫۵ شرکت Fi-Foil استفاده کردند که انتقال حرارت تشعشعی را برای حفظ آسایش داخل خانه کاهش می دهد، و همچنین یک فویل بازتابنده به نام M Shield برای لایه دیگری جهت کارایی انرژی.

او گفت: «من فکر نمی کنم لوکس بودن همیشه باید بالاترین قیمت را داشته باشد. به همین دلیل است که ما ترجیح دادیم از عناصر معماری برای طراحی استفاده کنیم. زمان نصب پنجره، چرا یک اثر هنری به همراه یک نمایش خلق نمی کنید؟ همه اینها با این ایده شروع شد.»

پنجره های پهناور و درهای تلسکوپی پاسیو نور طبیعی را وارد و شکاف بین داخل و خارج را محو می کنند.

شرکت Cornerstone Building Brands مستقر در کری در کارولینای شمالی، ۳۳ پنجره‌ی وینیل با نام تجاری پلای جم و همچنین درب‌های کشویی پاسیو نصب شده در خانه آمریکایی جدید را عرضه کرد. پنجره ها بخشی از سری ۱۵۷۰ این شرکت هستند که در سه ماهه دوم وارد بازار خواهند شد. درهای پاسیو قرار است اواخر امسال عرضه شوند.

طبق داده های پلاستیک نیوز، کرنراستون با ۲٫۸ میلیارد دلار فروش سالانه، دومین تولید کننده لوله و پروفیل پلاستیکی در آمریکای شمالی است.

مقامات این شرکت انتظار دارند که بازار از پنجره های سری ۱۵۷۰ استقبال کند. به گفته استیو هافینز، معاون بازاریابی پنجره ها در کرنراستون، گزینه‌های نامحدود از لحاظ اندازه و انواع قاب‌ها، رنگ‌ها، توری‌ها و انواع شیشه، این پنجره‌ها را برای هر پروژه ساختمانی جدید مناسب می‌سازد.

این سری پنجره ها در پیکربندی های تک‌جداره، دو‌جداره، سه‌جداره، و چهار‌جداره موجود است که همگی دارای یک جرز مشترک برای ظاهری یکپارچه و عملکرد ضد آب هستند. این سری همچنین پنجره‌های سایبان مکمل، پنجره‌های ثابت و طیف گسترده‌ای از اشکال معماری را ارائه می‌دهد.

خریداران می توانند از پنج رنگ بیرونی (سفید، بادامی، سفالی، برنزی و مشکی) و سه رنگ داخلی (سفید، بادامی و سفالی) برای ظاهری سفارشی انتخاب کنند.

در مورد کیفیت، هافینز گفت که پنجره‌های وینیل سری پلای جم ۱۵۰۰ دارای اجزای قوی و در هم تنیده و عایق آب و هوایی دوگانه هستند که از باد و باران محافظت می شوند. وی افزود که سری پنجره های پلای جم ۱۵۷۰ همچنین امتیاز کلی ال‌سی ۵۰ را دریافت کرده، که به این معنی است که الزامات قوانین ساختمانی مشخص را برآورده می کنند یا از آنها فراتر می روند.

این سری پنجره ها همچنین به عنوان یک محصول دارای استاندارد ستاره انرژی شناخته می شوند، تا حدی به دلیل بسته های شیشه ای دارای مجوز Low-E که گرما را در تابستان منحرف می کنند و هوای گرم را در طول زمستان به راحتی در داخل نگه می دارند.

هافینز گفت: «پنجره های سری ۱۵۷۰ در خانه آمریکایی جدید دارای شیشه خنک کننده خورشیدی Low-E هستند که به دفع گرمای خورشید کمک می کند و در مناطق جنوبی و جنوب مرکزی دارای گواهی ستاره انرژی است.»

جهان پلیمر

این خانه همچنین دارای یک پوشانه روی پشت بام با منظره ۲۷۰ درجه، آشپزخانه کامل، ناهار خوری، قسمت های نشیمن و آلاچیق است. شرکت ترکس پوشانه «انهنس» آن را عرضه کرد.

به گفته شرکت: «شما می توانید به پشت بام بروید و ببینید که در یک کلان شهر هستید، هواپیماهایی را که به فرودگاه می آیند و مرکز شهر را ببینید.»

پوشینه انهنس، که از چوب و پلی اتیلن بازیافتی ساخته شده است، دارای قسمت زیرین پوسته دار است تا استفاده از مواد و هزینه های محصول را کاهش دهد و همچنین صفحات را مانند چوب سبک کند.

ترکس صرفه جویی در مواد را به مصرف کنندگان منتقل می کند تا شکاف هزینه ای بین پوشینه کامپوزیت و الوارهای تحت فشار را کاهش دهد.

طبق آخرین رتبه بندی PN، ترکس با ۸۸۱ میلیون دلار فروش سالانه، شرکت شماره ۶ لوله و پروفیل در آمریکای شمالی است.

«کلویی» درهای گاراژ مدرن «کنیون ریج» را ارائه می کند که از مواد کامپوزیت چوب کاذب بادوام ساخته شده است که در برابر پوسیدگی و شرایط دمایی مقاوم است.

در داخل خانه، سازندگان از کفپوش های برند «آرمسترانگ امپاور» استفاده کردند که دارای متریال معدنی تقویت شده با فایبر گلاس است که سازنده می گوید از نوع سنتی هم از نظر فرورفتگی و هم در پایداری عملکرد بهتری دارد.

این محصول توسط آرمسترانگ فلورینگ مستقر در لنکستر پنسیلوانیا ساخته شده است، که در ۳۱ دسامبر ۲۰۲۱ اعلام کرد که یک شرکت دیگر را برای کمک به فرآیند فروش و در نظر گرفتن سایر جایگزین های استراتژیک بکار گرفته است.

این شرکت پس از فروش یک کارخانه در ساوت گیت کالیفرنیا، به قیمت ۷۶,۷ میلیون دلار در مارس ۲۰۲۱، دارای هفت مرکز تولید، از جمله پنج کارخانه در ایالات متحده و یک کارخانه در چین و استرالیا است.

در خانه آمریکایی جدید یک محصول جدید کفپوش آرمسترانگ به کار رفته که شبیه چوب است اما می تواند در مقابل نور مستقیم خورشید باشد. کفپوش برند امپاور همچنین دارای یک لایه زیرین برای کاهش صدا و همچنین فناوری برند «دایموند ۱۰» این شرکت است که پوششی ایت که در برابر خراش و لکه محافظت می کند.

آرمسترانگ همچنین کاشی «ورسا استایل» خود را ارائه کرد که می تواند برای ارائه ظاهری واقعی استفاده شود و دارای یک لایه پولی یورتان بدون موم برای دفع لکه است.

انتظار می رود مدل امسال خانه آمریکایی جدید حدود ۲,۶ میلیون دلار فروخته شود.

شرکت طناب
نقش جهان سپاهان

تولیدکننده انواع نخ، طناب و تورهای پلاستیکی

شرکت طناب نقش جهان با بیش از دو دهه سابقه فعالیت دارای آزمایشگاه مجهز جهت کنترل دقیق کیفیت محصولات بوده و بیش از ۷۰ درصد محصولات تولیدی خود را به خارج از کشور در بازارهای بین المللی و منطقه ای (خاورمیانه) صادر می نماید.

WWW.NROPE.IR

NGROPE

NROPE.IR

با ما تماس بگیرید
۰۳۱۳۲۶۴۸۲۹۰

پرونده مشکوک پاکسازی زباله‌های پلاستیکی از اقیانوس

نیوزویک در گزارش خود درباره این جنجال با Ocean Cleanup صحبت کرد و پاسخ زیر را از سخنگویی دریافت کرد که در مورد نظر اسلات توضیح داد. لکه زباله بزرگ اقیانوس آرام چیزی است که به عنوان «الیگوتروفیک» شناخته می‌شود، به این معنی که مواد مغذی آن بسیار کم است. دلیلی وجود دارد که این چرخه‌های نیمه گرمسیری -جایی که ما در حال حاضر مشغول گرفتن پلاستیک هستیم- «کویرهای دریا» نیز نامیده می‌شوند. مواد مغذی معمولاً از رودخانه‌ها یا از بالا آمدن آب‌های عمیق‌تر به دست می‌آیند. با این حال، این مکان‌ها بسیار دور از خشکی و تحت تأثیر پایین آمدن آب هستند، نه بالا آمدن. این بدان معناست که مواد مغذی بسیار کمی به این مکان‌ها می‌رسند، در نتیجه رشد جلبک‌ها کمتر می‌شود و پلاستیک نسبتاً تمیز از نظر ظاهری باقی می‌ماند.»

اما برخی از کاربران توییتر آن را نادرست می‌خوانند و بر این باورند که شکل واقعی زباله‌های دریایی با چیزی که در تصاویر و گزارش‌ها موجود است، تفاوت دارد.

علاوه بر تمیزی زباله‌های پلاستیک، برخی محتوای حمل و نقل را نیز زیر سوال بردند، که به نظر می‌رسید منحصرأ از پلاستیک تشکیل شده است.

شرکت Ocean Cleanup در سال ۲۰۱۳ توسط Boyan Slat در دلفت هلند تاسیس شد. این شرکت زباله‌های پلاستیکی را از تکه‌های زباله اقیانوس جمع‌آوری می‌کند، که سپس بازیافت می‌شود، و یک رهگیر با انرژی خورشیدی ساخته است تا زباله‌های پلاستیکی رودخانه‌ها را قبل از رسیدن به اقیانوس جمع‌آوری کند. هدف این سازمان غیرانتفاعی دستیابی به کاهش ۹۰ درصدی پلاستیک شناور اقیانوس تا سال ۲۰۴۰ است.

طبق برخی از گفت‌وگوهای کارشناسی در توییتر، زباله‌های پلاستیکی که اخیراً از لکه زباله بزرگ اقیانوس آرام خارج شده‌اند، به طرز مشکوکی تمیز و فاقد حشرات و جلبک به نظر می‌رسند.

کارآگاهان اینترنتی در ویدئویی که سازمان محیط زیست Ocean Cleanup در ۱۴ فوریه ۲۰۲۲ در توییتر منتشر کرد، متوجه یک امر غیرعادی شدند.

پلاستیک‌های جدا شده از لکه زباله بزرگ اقیانوس آرام در ۵ فوریه تمیز به نظر می‌رسید، در واقع خیلی تمیز تر از آن به نظر می‌رسید که در اقیانوس شناور باشد. چند سال در اقیانوس مانده بود اما رنگ‌ها همچنان سالم بودند و هیچ موجود زنده قابل رویتی مانند خرچنگ یا جلبک روی آن وجود نداشت.

این موضوع توجه افرادی مانند کلارک ریچاردز، اقیانوس شناس، را به خود جلب کرد. برای مقایسه، او تصاویری از زباله‌های «به شدت آلوده» که توسط دکتر ملانی برگمان در شمال اقیانوس آرام پیدا شده بود را دوباره توییت کرد.

وی در این باره گفت: این چیزی است که زباله‌های چند ساله در وسط اقیانوس آرام به نظر می‌رسد.

چرا رسوب زیستی وجود ندارد؟ ترکیبی از آب‌های الیگوتروف (مواد مغذی کم) و UV که رسوب را از بین می‌برد.

موسس و مدیر عامل شرکت Ocean Cleanup، بویان اسلات، در این باره اظهار داشت: عدم وجود رسوب زیستی -رشد ارگانیسم‌های فوق‌الذکر- به ترکیبی از آب‌های الیگوتروف (مواد مغذی کم) و اشعه ماوراء بنفش که رسوب را از بین می‌برد، نسبت داده می‌شود. زمانی که ما رسوب را در قسمت‌هایی از اجسام می‌بینیم که به‌طور دائم در سایه هستند، دور از اشعه‌های فرابنفش.

کارنامه اشتغال‌زایی صنایع پایین‌دست پتروشیمی ایران

یکی از مهمترین عوامل رشد و توسعه این بنگاه‌ها، تامین پایدار خوراکی‌های موردنیاز آنها است. انتظار بر این است که تا افق ۲۰۲۶ تولید محصولات پایه صنعت پتروشیمی دو برابر خواهد شد. بدین ترتیب در صورت توازن در تولید محصولات پایه و برنامه‌ریزی برای توسعه صنایع پایین‌دستی و حمایت از آنها می‌توان این گونه ادعا کرد که یک فرصت استثنایی برای اشتغال‌زایی یک میلیون نفری دیگر در پایین‌دست صنعت پتروشیمی تا پایان دولت سیزدهم وجود دارد.

بررسی گزارش‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی در سال ۹۹ نشان می‌دهد که ایران در افق ۲۰۲۶ و تا پایان دولت سیزدهم از منظر میزان تولیدات محصولات پایه گوی سبقت را از عربستان می‌رباید و رتبه اول منطقه را به دست می‌آورد. بدین ترتیب میزان تولید محصولات پتروشیمی ایران به ۵۷ میلیون تن در سال افزایش پیدا کرده و تقریباً دو برابر تولیدات این صنعت در سال ۲۰۲۰ می‌شود که تاثیر به‌سزایی در اشتغال‌زایی در کشور دارد. طبق این گزارش میزان اشتغال مستقیم در صنعت پتروشیمی در هاب عسلویه ۲۲ هزار نفر، در هاب ماهشهر ۲۹ هزار نفر و در سایر پتروشیمی‌ها ۲۸ هزار نفر است.

بر اساس گزارش منتشر شده از سوی شرکت ملی صنایع پتروشیمی، کل اشتغال‌زایی صنعت پتروشیمی در سال گذشته حدود ۱۰۷ هزار نفر محاسبه شده است. طبق این گزارش میزان اشتغال مستقیم در صنعت پتروشیمی در هاب عسلویه ۲۲ هزار نفر، در هاب ماهشهر ۲۹ هزار نفر و در سایر پتروشیمی‌ها ۲۸ هزار نفر است. در نتیجه مجموع اشتغال مستقیم این صنعت ۷۹ هزار نفر است. اما اشتغال‌زایی صنعت پتروشیمی در طرح‌های در دست اجرا نیز حائز اهمیت است. بدین صورت میزان اشتغال‌زایی در طرح‌های در دست اجرا در عسلویه، ماهشهر و سایر مناطق به ترتیب، ۱۰ هزار، یک هزار و ۱۷ هزار نفر است. در مجموع کل اشتغال‌زایی صنعت پتروشیمی در سال گذشته حدود ۱۰۷ هزار نفر محاسبه شده است.

یکی از شاخص‌های اصلی سنجش اثربخشی صنایع، اشتغال مستقیم و غیرمستقیم حاصل از توسعه آنها است. صنعت پتروشیمی در کنار ایجاد ۱۰۷ هزار اشتغال مستقیم، در چشم‌انداز توسعه موجبات شکل‌گیری صدها بنگاه کوچک و متوسط در پایین دست خود (صنایع تکمیلی) شده است. بررسی آمار حاکی از آن است که حدود ۱۵,۰۰۰ بنگاه فعال در صنایع پایین‌دست صنعت پتروشیمی در کشور مشغول به فعالیت هستند.

تن محصول شیمیایی (در مجموع ۵,۴ میلیون تن) در راستای تامین خوراک مورد نیاز بنگاه‌های فعال در صنایع پایین‌دست صنعت پتروشیمی عرضه کرده است.

بر اساس گزارش شرکت ملی صنایع پتروشیمی، به ازای هر یک میلیون تن محصول پتروشیمی عرضه شده به صنایع پایین‌دست صنعت پتروشیمی، پتانسیل ایجاد ۱۷۰ هزار اشتغال وجود دارد. در نتیجه در صورت فعال بودن تمامی رشته صنایع پایین‌دستی پتروشیمی به ازای ۵,۴ میلیون تن مواد اولیه، خلق ۹۲۰,۰۰۰ فرصت شغلی در این صنایع قابل تصور است که نشان از اهمیت دو چندان صنعت پتروشیمی و صد البته صنایع پایین‌دست آن دارد.

تا افق ۲۰۲۶ تولید محصولات پایه صنعت پتروشیمی دو برابر خواهد شد. بدین ترتیب در صورت توازن در تولید محصولات پایه و برنامه‌ریزی برای توسعه صنایع پایین‌دستی و حمایت از آنها می‌توان این گونه ادعا کرد که یک فرصت استثنایی برای اشتغال‌زایی یک میلیون نفری دیگر در پایین‌دست صنعت پتروشیمی تا پایان دولت سیزدهم وجود دارد.

در نتیجه مجموع اشتغال مستقیم این صنعت ۷۹ هزار نفر است. اما اشتغالزایی صنعت پتروشیمی در طرح‌های در دست اجرا نیز حائز اهمیت است. بدین صورت میزان اشتغالزایی در طرح‌های در دست اجرا در عسلویه، ماهشهر و سایر مناطق به ترتیب، ۱۰ هزار، یک هزار و ۱۷ هزار نفر است. در مجموع کل اشتغالزایی صنعت پتروشیمی در سال گذشته حدود ۱۰۷ هزار نفر محاسبه شده است.

یکی از شاخص‌های اصلی سنجش اثربخشی صنایع، اشتغال مستقیم و غیرمستقیم حاصل از توسعه آنها است. صنعت پتروشیمی در کنار ایجاد ۱۰۷ هزار اشتغال مستقیم، در چشم‌انداز توسعه موجبات شکل‌گیری صدها بنگاه کوچک و متوسط در پایین دست خود (صنایع تکمیلی) شده است. بررسی آمار حاکی از آن است که حدود ۱۵,۰۰۰ بنگاه فعال در صنایع پایین‌دست صنعت پتروشیمی در کشور مشغول به فعالیت هستند. یکی از مهمترین عوامل رشد و توسعه این بنگاه‌ها، تامین پایدار خوراک‌های مورد نیاز آنها است. در سال ۹۹ صنعت پتروشیمی ۳,۳ میلیون تن پلیمر و ۲,۱ میلیون

صدای صنعت پلیمر

دیدگاه

تشکل‌گرایی، دروازه ورود اقتصاد به آینده روشن

با سرعت نیزبه مرحله اجرا می‌رسند و در آن مرحله ناکارآمدی خود را بروز می‌دهند.

این سازوکار نمایانگر یک ساختار غیرمنطقی برای مدیریت اقتصاد است، ساختاری که از هیچ یک از مدل‌های استاندارد اقتصاد در جهان پیروی نمی‌کند و در نهایت نیز به متضرر شدن فعالان اقتصادی و مردم منجر می‌شود.

اما راهکار رفع این چالش از سر راه اقتصاد ایران چیست؟ چالشی که نه تحریم را می‌شناسد و نه به تورم و امثال این جریان‌ها وابسته دارد و سال‌هاست که بلای جان توسعه کشور شده است.

در مدل‌های بین‌المللی برای رفع چالش تصمیم‌های غیرکارشناسی، دولت تلاش می‌کند که افراد کارکشته در سازوکارهای مرتبط اقتصادی را به میدان بیاورد تا شخصی که به اصطلاح دست‌های خود را پیش از این خاکی کرده با شناخت کامل برای یک حوزه اقتصادی تصمیم بگیرد، که البته در این ساختار ایرادهایی نیز وجود دارد و بسیاری بر این باورند که ممکن است مدیران کسب‌وکارها نتوانند در ساختارهای سیاسی، به درستی جای بگیرند و تصمیماتی جامع را اتخاذ کنند.

اما به نظر می‌رسد، صحیح‌ترین روش و الگو آن است که فعالان کسب‌وکارها و بازارهای اقتصادی در بدنه تصمیم‌گیری نقش مشاور را به عهده داشته باشند و سیاست‌گذاری‌ها را از هر گونه خطای عملیاتی و یا نارسایی‌های احتمالی دور کنند. علاوه بر این، چنین بازوی مشورتی باتجربه و توانمندی می‌تواند در مواقع حساس، بدنه دولت را به سمت تصمیم‌سازی‌های فوری و موردی با محوریت برون رفت از معضلات و قرار گرفتن در جریان توسعه سوق دهد.

در این مدل نه تنها فعالان اقتصادی می‌توانند با اطمینان خاطر به فعالیت بپردازند، بلکه مردم نیز با آرامش بیشتری به زندگی ادامه خواهند داد؛ چرا که هر چه تولید با موانع کمتری مواجه شود، مردم نیز آسان‌تر و ارزان‌تر به کالا و خدمات دسترسی پیدا می‌کنند.

علاوه بر این باید به یاد داشته باشیم که مهم‌ترین امتیازی که اقتصاد یک کشور می‌تواند در اختیار کسب‌وکارها بگذارد، ثبات است و این ثبات در صورتی محقق می‌شود که ساختار اقتصادی به هماهنگی برسد. هماهنگی یک سیستم هم هیچ گاه با بخشی‌نگری و تصمیم‌گیری‌های یکجانبه محقق نخواهد شد.

خوشبختانه پیش‌نیاز رسیدن به این الگو در کشور ما وجود دارد و حتی برای تحقق آن قوانینی نیز وضع شده است. اما متأسفانه تا کنون نگاه جدی به این سازوکار وجود نداشته است و یا تنها در شرایط خاص و بحرانی به آن توجه شده است.

دکتر مسعود جمالی
رئیس هیات مدیره انجمن صنایع پلیمر استان اصفهان

اقتصاد کشور در سال‌های گذشته دچار مشکلات متعددی بوده است که یکی از مهم‌ترین آن‌ها را می‌توان اعمال دیدگاه‌های غیرکارشناسی و زودگذر در بدنه اقتصادی کشور دانست.

در این بین اما مشکل اساسی‌تر این است که چنین دیدگاه‌هایی بدون داشتن ریشه کارشناسی به مرحله اجرا می‌رسند و پس از یک دوره اجرای ناکارآمد، مجریان امر به این فکر می‌افتند که مبادا این تصمیم دچار مشکل باشد؟

این قبیل تصمیمات مدت‌های مدیدی است که سپهر اقتصادی کشور را تیره و تار کرده و سایه این ابر سیاه، کسب‌وکارها را که به عنوان ستون‌های اصلی اقتصاد هر کشور شناخته می‌شوند، تحت تاثیر قرار داده است.

سوال این است که چرا در شرایطی که کشور با بحران‌های گوناگون دست و پنجه نرم می‌کند و در بازه‌های زمانی مختلف، دچار چالش‌های مختلف بوده، باز هم باید با آزمون و خطا سیاست‌های اقتصادی را سنجید و آنها را به مرحله اجرا رساند؟

در دوره‌ای که فعالان اقتصادی با چالش‌هایی همچون تحریم، عدم دسترسی به سرمایه پایدار، نوسانات ارزش پول ملی و... روبرو هستند، معقول آن است که دولت در سیاست‌گذاری‌های خود، توسعه اقتصادی از طریق بنگاه‌ها را در دستور کار قرار دهد، اما متأسفانه از آنجایی که تفکر فعالان اقتصادی و گردانندگان این بنگاه‌ها هیچ گاه برای دولت در اولویت نبوده، شاهد آن هستیم که سیاست‌گذاری‌ها بدون یک عقبه ذهنی واقع‌گرایانه تدوین می‌شوند و ناگوارتر نیز آن است که این تصمیمات غیرکارشناسی

فعالان بخش خصوصی اما با تلاش‌های بسیار و صرف زمان و انرژی قابل توجهی که می‌توانست در تولید هزینه شود، پس از یک دوره تقریباً طولانی توانستند از طریق شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی صدای خود را به گوش دولت برسانند. در نتیجه سازمان صمت اصفهان پس از پیگیری‌های تشکلیهای مختلف در سرتاسر کشور نامه‌ای صادر کرد مبنی بر این که فاکتورهای ثبت شده پس از یک دوره زمانی مشخص به صورت خودکار تایید می‌شوند و این مساله نشان داد که پیگیری تشکلیها و یک‌صدایی می‌تواند در هر زمانی نتیجه‌بخش باشد.

این جریان حاکی از آن است که بخش خصوصی و تولیدکنندگان در ساختار فعلی تصمیم‌گیری کشور، به جای این که زمان و انرژی خود را صرف تولید و مقابله با چالش‌های جهانی کنند، با معضلاتی پیش پا افتاده دست و پنجه نرم می‌کنند که تنها از تصمیم‌های غیرکارشناسی دولتی نشأت می‌گیرد.

در زمانی که تولیدکنندگان صنایع اشتغالزایی مانند صنعت پلیمر در جهان به فکر تولید با متدهای به روز زیست‌محیطی هستند و تلاش می‌کنند با جریان‌های مدرن تکنولوژی حرکت کنند، تولیدکنندگان در ایران به ناچار به مقابله با تصمیمات غیرکارشناسی دولت می‌پردازند و انرژی گرانبهای خود را در این راه از دست می‌دهند. بر این اساس می‌توان دریافت که برای دستیابی به دوراندیشی در اقتصاد نیاز است ساختار تصمیم‌سازی در کشور اصلاح شود و برای تحقق این امر نیز تمام پیش‌نیازها از قبیل تشکلیهای تخصصی توانمند و ساختار قانونی نیز وجود دارد و تنها لازم است دولت قبول کند که نباید چرخ را دوباره اختراع کرد و در بدنه اقتصادی از بازوی مشورتی تشکلیها در راستای سیاست‌گذاری‌های صحیح بهره‌گیرد.

تشکلیها در کشور ما با هدف ایجاد یک بازوی مشورتی توانمند برای دولت ایجاد شدند تا دولت در شرایطی که توان تصمیم‌سازی کارشناسانه را ندارد، در کنار ساختار تصمیم‌گیری حاضر شوند و شرایط را برای اتخاذ بهترین تصمیم‌ها فراهم سازند.

در این راستا قانون بهبود مستمر فضای کسب‌وکار نیز وضع شده است تا دولت بدون مشورت با بخش خصوصی و فعالان اقتصادی تصمیم‌هایی که بر اقتصاد حوزه‌های مختلف تاثیرگذار است، اجرا نکند. اما در سال‌های اخیر تنها چیزی که به صورت جدی دیده نشده، این بوده که دولت از نظرات بخش خصوصی نه فقط در حرف بلکه در عمل، استفاده کند.

برای مثال در خصوص صنایع پلیمر که به عنوان اشتغال‌زاترین صنعت کشور نیز به شمار می‌رود، در سال‌های اخیر تصمیمات خلق‌الساعه بی‌شماری گرفته شده که روز به روز فعالیت را برای صنعت‌گران این حوزه دشوار کرده است. یکی از تصمیماتی که در ماه‌های اخیر شاهد بودیم، آن بود که تولیدکنندگان باید فاکتورهای فروش خود را پس از ثبت در سامانه جامع تجارت، به تایید خریدار برسانند و اگر ۷۰ درصد از فاکتورهای فروش را به تایید خریدار نرسانند، سهمیه خرید مواد اولیه آنها حذف خواهد شد.

این تصمیم نه تنها بنیان کارشناسی نداشت، بلکه از نظر قانونی نیز دچار ایرادهایی جدی بود و بر اساس قوانین موجود نمی‌توان شخصی را به دلیل کوتاهی شخصی دیگر مجازات کرد، اما در این دستورالعمل، تولیدکننده را به دلیل این که خریدار که هیچ تعهدی نیز برای تایید فاکتورها به دوش ندارد، مورد مجازات قرار می‌دهند که چنین سازوکاری با هیچ تفکر معقولی هم‌خوانی ندارد.

صدای صنعت پلیمر

گفت‌وگو

بازار محصولات پتروشیمی در سایه جهش قیمت نفت

عمومی جامعه مقداری کم رنگ شده ولی مواد اولیه ما افزایش ۲۰ الی ۳۰ درصدی را تجربه کرده. این در حالی است که قیمت‌های جهانی هم رو به افزایش است. دومین نکته این است که با توجه به اینکه بنگاه خود ما و خیلی از بنگاه‌های دیگر صادرات محور هستند و این گران شدن قیمت مواد اولیه و از طرفی کاهش قیمت دلار صرافی که در ۳ ماه اخیر ۱۰ الی ۱۵ درصد کاهش پیدا کرده و به قیمت حدود ۲۴ هزار تومان رسیده، باعث شده به مزیت‌های صادراتی کشور هم لطمه بخورد و این به نظر من بزرگترین چالش است.

با توجه به اینکه عمدتاً چالش‌ها به بازار ارز برمی‌گردند به نظر شما با توجه به اینکه مذکرات ایران و امریکا و کشورهای دیگر در حال برگزاری است، سال آینده بازار با ثبات بیشتری همراه می‌شود؟

به نظر من متغیرهای بسیار زیادی وجود دارد، یعنی ناآرامی‌هایی که در روسیه و اوکراین شاهد هستیم، جهش قیمت نفت و بسیاری از موارد دیگر می‌توانند در بازار تاثیرگذار باشند.

همان طور که می‌دانید قیمت مواد اولیه به چند آیتم بستگی دارد که یکی از آنها نرخ دلار است، قیمت نفت و فراورده‌های نفتی اما تعیین کننده‌های اصلی قیمت در جهان هستند. این درحالی است که اکنون شاهد جهش‌های بی سابقه در قیمت نفت هستیم و به همین دلیل از لحاظ قیمت نمی‌توان ثبات را برای سال آینده پیش بینی کرد.

با توجه به مذکرات هسته ای ایران و احتمال رفع تحریم‌ها، پیش بینی شما از وضعیت تجارت محصولات پلیمری چیست؟

رئیس هیات مدیره انجمن ملی صنایع پلیمر ایران بر این باور است که افزایش قیمت مواد خام در جهان می‌تواند برای سال آینده نرخ‌های مواد پتروشیمی را بیش از پیش افزایش دهد و از این رو نمی‌توان انتظار داشت که در سال ۱۴۰۱ قیمت مواد اولیه برای تولید کنندگان با ثبات همراه باشد.

گفت و گوی نشریه صدای صنعت پلیمر با دکتر سعید ترکمان، رئیس هیات مدیره انجمن ملی صنایع پلیمر ایران و رئیس هیات مدیره هلدینگ طب پلاستیک را در ادامه می‌خوانید:

مهمترین چالش شما به عنوان یک فعال صنعت پلیمر در چند ماه اخیر چه بوده که با آن دست و پنجه نرم کردید؟

به هر حال همانطور که می‌دانید ما به دلیل اینکه تغییرات در کشورمان زیاد رخ می‌دهد و ممکن است چالش‌ها روزانه عوض شود.

اما اگر بخواهم مهمترین چالش‌ها را بگویم، همانطور که اطلاع دارید نرخ ارزی در چند ماه گذشته افزایش چشم‌گیری داشته و با توجه به اینکه تغییرات انتزاعی تورم را در صنعت در داخل کشور داریم و فاصله قیمت دلار نیمایی و دلار قیمت آزاد در چند ماه اخیر از بالای ۲۵ درصد به حدود ۵ درصد رسیده است و از آنجایی که قیمت مواد اولیه ارتباط مستقیم با قیمت دلار نیمایی دارد شاهد آن بوده ایم که نرخ‌ها دچار افزایش جدی شده‌اند.

علاوه بر این رویکرد پتروشیمی‌ها عوض نشده و همچنان بین ۱۰ تا ۱۲ درصد به صورت میانگین در خیلی از کالاهایی که مصرف می‌کنیم، رقابت وجود دارد. یعنی انتظارات تورمی در چند ماه گذشته به دلیل فضای

مختلف داریم یعنی ما از سیلیکون مصرف داریم که وارداتی است و به واسطه رشد قیمت جهانی، تقریباً افزایشی جدی پیدا کرده است و بسیاری از موارد اولیه مورد نیاز ما نیز در داخل ایران تهیه می‌شود مثل پلی استایرن که به دلیل کمبود استایرن منومر دچار بحران هستیم.

در نتیجه برای دورنمای سال آینده ما شواهد چندانی نداریم که هزینه‌های تولید کم شود. ما چالش حقوق و هزینه سربار و افزایش قیمت‌ها را در سال ۱۴۰۱ داریم که باید در افزایش قیمت‌هایمان لحاظ کنیم و از همه مهمتر بحث مواد اولیه است که قیمت مواد اولیه همانطور که می‌دانید تابع نفت است، بازار نفت نیز که سقف‌های قیمتی را شکسته است. در تحلیل‌های موجود به این مساله نیز اشاره نشده است که در آینده نزدیک جهش‌های قیمتی موجود در جهان برای مواد خام در کوتاه مدت فروکش خواهد کرد. بر این اساس می‌توان انتظار داشت که قیمت محصولات پتروشیمی در سال آینده رقم‌های بالایی را تجربه کنند.

پس شما در سال آینده هم در طب هلدینگ پلاستیک بنا را بر این گذاشته‌اید که هزینه‌های تولید همچنان مثل سال ۱۴۰۰ و سال ۱۳۹۹ رو به افزایش باشد؟

پیش‌بینی من این است که به دلیل معیشت سرمایه انسانی‌مان و نگهداشت و نوآوری نیروی کار ما حتماً افزایش دستمزد را در سال ۱۴۰۱ به صورت جدی خواهیم داشت و احتمال رشد قیمت مواد اولیه و افزایش هزینه‌های انرژی، سال آینده نیز افزایش هزینه‌های تولید را به همراه داشته باشد.

بدون شک در حوزه صادرات سال آینده شرایط بهتری از امسال خواهد شد، فارغ از توافق هسته‌ای، شبکه‌سازی‌هایی که در ۳ سال اخیر اتفاق افتاد و فعال شدن سازمان توسعه تجارت در امر صادرات به خصوص برای کشورهای همسایه، پیش‌بینی می‌شود که شرایط صادرات بهتر شود؛ چرا که زیرساخت‌های حمل و نقل نیز در مسیر تقویت قرار دارد و شرایط عمومی زیرساخت‌های صادراتی حتماً در سال ۱۴۰۱ از ابتدای سال ۱۴۰۰ قوی‌تر و بهتر خواهد بود. اما مهمترین نکته این است که آیا ما امکان رقابت در جهت قیمت‌های صادراتی هم داریم یا خیر که این مساله به موضوعات بسیاری بستگی دارد.

ما تجربه برجام را داریم، حتی اگر توافق هم ۱۰۰ درصد قطعی شود ما یادمان هست که باید در میدان عملیاتی صادرات اثرات آن را ببینیم و برای همین زمان طولانی را لازم داشتیم.

از این رو نباید منتظر اتفاقات خیلی سریع در کوتاه مدت در حوزه انتقال پول یا قیمت تمام شده مواد اولیه باشیم. اما همانطور که عرض کردم حتماً زیرساخت‌های صادراتی ما در ابتدای سال ۱۴۰۱ و شبکه‌های مویرگی فروش کشور در حوزه صنایع پلیمری از ابتدای سال ۱۴۰۰ قوی‌تر می‌شود.

به عنوان رئیس هیات مدیره هلدینگ طب پلاستیک پیش‌بینی شما از نرخ‌های مواد اولیه برای سال آینده چگونه است و به نظر شما در سال آینده نیز باید منتظر افزایش قیمت نهایی محصولات باشیم؟

همانطور که می‌دانید در هلدینگ طب پلاستیک از لوازم مادر و کودک تولید داریم تا لوازم بهداشتی و ظروف جداره نازک و... ما تولید وسیعی با موادهای

مهندسی عرضه، همچنان گریبان‌گیر مصرف‌کنندگان پی‌وی‌سی

پتروشیمی‌ها به راحتی کف عرضه‌ها را رعایت نکنند که این مساله باعث رقابت‌های زیادی در بازار پلیمری شده‌است. مساله دیگر کمبود نقدینگی در این صنعت است که باعث شده که فشارهای زیادی به تولید کنندگان وارد شود.

چشم‌انداز بازار پلیمرها در سال آینده را چطور ارزیابی می‌کنید؟

وضعیت بازار پلیمر در سال آینده مطمئناً بهتر از وضعیت امسال است، البته باید این را در دو بخش ببینیم که یکی مواد پایین دستی و دیگری بازار پتروشیمی‌ها است که مطمئناً پتروشیمی‌ها به علت عدم توسعه‌های مناسب در زمان مقتضی با کمبودهای مواد اولیه بیشتر از قبل مواجه هستند.

برای محصولات پایین دستی به احتمال زیاد صادرات خیلی بهتر از امسال خواهد بود چون احتمالاً توافقات و برجام شرایط بهتری را طی می‌کند و ممکن است تحریم‌ها کاهش پیدا کند. بنابراین می‌تواند شدت صادرات بیشتر شود و به دنبال آن بازار، گسترش یابد.

در خصوص شرایط بازار در اسفند ماه اگر همان دو بخش را در نظر بگیریم (محصولات پتروشیمیایی و محصولات پایین دستی)، باید توجه داشته باشیم که اینها دو بال بازار هستند که به دلیل کمبود نقدینگی در بازار

اگر پای صحبت‌های تولیدکنندگان و فعالان صنعت پلیمر بنشینیم، متوجه می‌شویم که فصل مشترک سخنان آن‌ها مهندسی عرضه مواد اولیه پلیمری در بورس کالا توسط پتروشیمی‌هاست. مسأله‌ای که می‌توان آن را با نظارت دقیق سازمان‌های مربوطه و البته راهکارهای اساسی‌تر برطرف کرد.

اما در خصوص پی‌وی‌سی، به باور مصرف‌کنندگان این محصول، اوضاع کمی پیچیده‌تر است و تنش‌های سمت عرضه، از پتروشیمی‌ها شروع می‌شود و در بخش سهمیه‌های بهین‌یاب نیز ادامه دارد و در نهایت نیز بخش قابل توجهی از پی‌وی‌سی تولیدی کشور به دست تولیدکننده نمی‌رسد.

در این خصوص با مهندس سعید روغنی، مدیر عامل گروه صنعتی و بازرگانی شفیق و عضو هیات مدیره انجمن صنایع پلیمر اصفهان به گفت‌وگو پرداختیم که در ادامه آن را می‌خوانید:

مهم‌ترین چالش پیش روی صنعت پلیمر در ماه‌های اخیر چه بوده است؟

یکی از مهم‌ترین چالش‌هایی که طی یک ماه گذشته با آن رو به رو بودیم، عدم رعایت کف عرضه‌ها توسط پتروشیمی‌ها است و عدم نظارت سازمان‌های ذی‌ربط به این عدم رعایت کف عرضه بود که باعث شده

گذاری در این بخش طی سال‌های گذشته بسیار کم بوده با آن مواجه هستیم و متأسفانه ما به عنوان مصرف کننده مواد اولیه پلیمری ضرر آن را پرداخت کرده‌ایم. از جمله مشکلاتی که ما با آن خیلی رو در رو هستیم این مسئله است که رقابت‌هایی که در پتروشیمی و بازار بورس کالا انجام می‌شود صادرات ما تولیدکنندگان را تحت‌الشعاع قرار داده و قدرت چانه زنی را برای محصولات ایرانی کاهش می‌دهد. در این شرایط رقبا به راحتی می‌توانند جای ایران را بگیرند، بهترین راه این است که برای محصولات ما عرضه آن به دلیلی با تقاضا هم راستا نیست و تقاضا بیشتر از عرضه است، واردات به شکل وسیعی انجام شود اجازه واردات به شرکت‌ها داده شود. همچنین اگر پتروشیمی‌ها باید واردات را انجام دهند، آنها را مجبور کنند که واردات مواد اولیه را انجام دهند چون منافع پتروشیمی‌ها در این است که همیشه رقابت ایجاد شود.

پیشنهاد شما برای آنکه انگیزه ایجاد رقابت در بازار از سوی خریداران، برای پتروشیمی‌ها از بین برود، چیست؟

نکته‌ای که باید به آن توجه جدی شود این است که یکی از مشکلات ما مهندسی عرضه است که توسط پتروشیمی‌ها انجام می‌شود و آنها با عرضه کمتر و رقابت‌های بیشتری خریداران را مواجه می‌کنند و برای همین باید برای این وضعیت یک تمهیدی اندیشیده شود. بهترین راه این است که منافع این رقابت‌ها در جیب پتروشیمی‌ها نرود و به شکلی در یک صندوقی مستقل ذخیره شود که این صندوق در جاهایی که نیاز است ورود پیدا کند، ورود پیدا کند، مثلاً یکی از جاهایی که این صندوق می‌تواند به آن ورود پیدا کند در زمینه سرمایه‌گذاری‌های جدید در صنعت پتروشیمی‌ها است.

تجارتشان کمتر می‌شود و احتمالاً فروش کاهش پیدا می‌کند، از آنجایی که انتظارات تورمی برای ابتدای سال آینده کم است یعنی احساس اینکه برجام می‌تواند به یک نتیجه‌ای برسد و حداقل قیمت دلار ثابت شود، برای همین خیلی از بازرگانان و خریداران قبل از سال نو خرید نمی‌کنند چون آن طرف سال تقریباً با یک ماه تعطیلی رو به رو هستیم، بازارها از دهم اسفند به بعد به تعطیلی کشیده می‌شود و به احتمال زیاد تا ۲۰ فروردین تعطیل خواهد بود.

در مورد بازار پی وی سی، متأسفانه علی‌رغم اینکه خود پتروشیمی‌های اروند، غدیر و بندر امام می‌گویند هیچ مهندسی فروشی در بازار انجام نمی‌دهند اما مصرف کنندگان بر این باور هستند که این مهندسی فروش رخ می‌دهد چون هر وقت که قیمت‌ها کاهش می‌شود عرضه‌ها هم کاهش پیدا می‌کند و متأسفانه قیمت‌ها رقابتی می‌شود. در هر صورت بحث تا حداکثر ۱۰ درصد رقابت برای بازار پی وی سی قابل پیش بینی است هر چند که در انتهای ماه به دلیل همان مسائلی که ذکر شد و به دلیل کمبود نقدینگی احتمال اینکه رقابت‌ها کاهش پیدا کند خیلی بیشتر است.

چه راهکارهایی برای رفع مشکلات صنعت پتروشیمی وجود دارد؟

اگر مشکلاتی که صنعت پتروشیمی با آن مواجه است در دو بخش کوتاه مدت و بلند مدت ببینیم، کوتاه مدت بحث رعایت کف عرضه‌ها است که باید با نظارت دقیق، به درستی اجرا شود، اگر قانون رعایت کف عرضه‌ها اجرا شود خیلی از مشکلات کنونی ما برطرف خواهد شد. یک مورد دیگر بحث افزایش نقدینگی در این صنعت است که اگر بتوانیم نقدینگی که نیاز دارد را به هر شکلی (با فروش بیشتر یا با گرفتن اعتبارات و تسهیلات بانکی) تامین کنیم، خیلی از مشکلات کوتاه مدت ما برطرف خواهد شد اما باید توجه داشت که بسیاری از این مشکلاتی که ما با آن مواجه هستیم مشکلات بلند مدتی است که به دلیل اینکه سرمایه

نوسانات قیمتی؛ مانع اصلی صادرات محصولات پلیمری

به همین دلیل نمی‌توانیم یک قیمت ثابت را در بلند مدت به خریداران و مشتریان خود اعلام کنیم، به ویژه در زمینه صادرات که می‌دانید اعلام قیمت ثابت به مشتری از اهمیت بیشتری برخوردار است و مشتری انتظار دارد ما یک قیمت ثابت در یک دوره زمانی ۳ ماهه اعلام کنیم اما متأسفانه با نوساناتی که در قیمت‌های بورس انجام می‌شود، این کار امکان پذیر نیست و عملاً صادرات به مشکل برمی‌خورد.

چالش بعدی که در یک ماه اخیر به شدت با آن مواجه هستیم، بحث قیمت روغن DOP است.

متأسفانه قیمت DOP به واسطه سیاست‌گذاری‌های اشتباه و رانت خواری‌های عده‌ای سودجو به شدت افزایش یافت و حتی از قیمت‌های جهانی هم فراتر رفت، تا جایی که اگر ما بخواهیم DOP را از خارج کشور وارد کنیم، تقریباً با پایه داخلی هم هزینه می‌شود.

من به عنوان یک تولیدکننده DOP وارد کردم و قیمت تمام شده آن ۵۹ هزار و ۴۰۰ تومان با تمام هزینه‌های عوارض، گمرک و ۹ درصد مالیات بر ارزش افزوده و... است.

این در حالی است که این محصول در داخل کشور با قیمت بالاتر از این به فروش می‌رسد و این نشان دهنده این است که در این رابطه سیاست‌گذاری‌ها اشتباه است و متولیان امر در زمینه تولید و عرضه راه اشتباهی را در پیش گرفته‌اند.

یکی از حوزه‌های مصرف مصنوعات پلیمری، حوزه تجهیزات پزشکی و دارویی است، محصولات مورد نیاز در این حوزه را نمی‌توان با هیچ مواد مشابهی بجز پلیمر و پلاستیک جایگزین کرد و در برهه‌هایی مصرف آن افزایش می‌یابد و از آنجایی که ارتباط مستقیم با سلامت و جان انسان‌ها دارد، هرگونه اختلال در مسیر تولید این محصولات، صدمات جبران‌ناپذیری به سلامت جامعه خواهد زد.

در خصوص شرایط موجود بازار این محصولات، موانع پیش روی تولیدکنندگان و راهکارهای پیشنهادی برای بهبود و ثبات این حوزه با مهندس محمود مفیدی، مدیرعامل شرکت گرانول معصوم به عنوان تولیدکننده محصولات پلیمری پزشکی به گفت‌وگو پرداختیم که مشروح آن را در ادامه می‌خوانید:

مهمترین چالش شما به عنوان فعال صنعت پلیمر طی یک ماه اخیر چه چیزی یا چه چیزهایی بوده است؟

بزرگترین و مهم‌ترین چالشی که با آن در زمینه مواد اولیه مواجه هستیم به دو شکل است، مورد اول مواد اولیه داخلی است که از طریق پتروشیمی‌ها و یا از طریق بخش خصوصی تولید و در بورس عرضه می‌شود، مثل انواع پی‌وی‌سی‌ها و انواع پلی‌پروپیلن‌ها که مورد نیاز ما هستند.

این مواد در ماه‌های گذشته و این ماه نوسانات شدیدی داشتند و متأسفانه ما اصلاً قیمت یکنواختی را تجربه نکردیم. قیمت‌ها به صورت سینوسی هستند.

به اینکه در حال حاضر هیچ کدام از مجتمع‌های پتروشیمی ما قادر به تولید پودر پی وی سی مدیکال گرید نیستند، مجبوریم همچنان پودر پی وی سی را وارد کنیم و در بعضی از مقاطع با مجوز از اداره کل تجهیزات پزشکی بعضی از پی وی سی‌های داخلی را مصرف کنیم ولی متأسفانه هنوز به یک ثبات در عرضه مواد اولیه گرانول‌های پی وی سی پزشکی در داخل نرسیده‌ایم.

آیا مشکل تخصیص پی وی سی پزشکی به صنایعی که ملزومات پزشکی تولید می‌کنند حل شده است؟

متأسفانه هنوز پی وی سی به صنایعی که ملزومات پی وی سی تولید می‌کنند مانند واحدهایی مثل ما نرسیده و در داخل کشور عرضه به صورت قطره چکانی و خیلی کم است.

واحدهایی که در این زمینه فعالیت دارند، در حال حاضر با توجه به نرخ جهانی تمایلشان بیشتر به صادرات است تا عرضه در داخل. به همین دلیل ما همچنان مجبوریم که رزین پی وی سی خود را وارد کنیم و از داخل در بعضی از موارد که کلاس خطر کمتری دارند مثل کلاس خطر A یا نهایتاً B بتوانیم از پی وی سی داخلی استفاده کنیم ولی در کلاس‌های خطر C و D الزما و اجبارا باید از پودر پی وی سی مدیکال گرید وارداتی استفاده کنیم که در حال حاضر ما داریم این پودر را از خارج از کشور وارد می‌کنیم.

ارزیابی شما از روند تجارت محصولات پلیمری در ماه اخیر چیست؟ روند آن را افزایش می‌دانید یا کاهش؟

با توجه به شرایطی که در ماه‌های اخیر شاهد بودیم حداقل در بنگاه خودمان، با توجه به مشکلاتی که ذکر شد و عدم ثبات قیمت مواد اولیه، امکان صادرات و تجارت مواد پلیمری نیست و یا خیلی کم است. در حال حاضر درخواست‌های بسیار زیادی در زمینه صادرات مواد اولیه داریم و کشورهای مثل ترکیه و عراق و کشورهای CIS از ما تقاضای مواد پزشکی و غیر پزشکی و انواع مواد با پایه پلی اولفینی، دارند اما متأسفانه ما نمی‌توانیم به آنها این مواد را بدهیم چون واقعا از نظر قیمتی مشکل داریم و نمی‌دانیم با چه قیمتی باید مواد صادراتی را محاسبه کنیم. همین نوسانات باعث کند شدن سیر صادرات مواد اولیه می‌شود، همچنین در زمینه واردات همه چیز منتظر مسائل سیاسی است، اگر الان خواهیم کالایی را وارد کنیم، باید ببینیم وضعیت احیای برجام به کجا می‌رسد. به همین دلایلی که خدمتان عرض کردم هم در زمینه صادرات و هم در زمینه واردات فکر می‌کنم که در ماه‌های گذشته تجارت مواد پلیمری سیر نزولی داشته است و اگر همین روش ادامه یابد، باز هم این سیر نزولی خواهد بود تا به یک سرانجامی از نظر قبول یا رد برجام برسیم و مسائل سیاسی در کشور ثبات پیدا کند. در این صورت فکر می‌کنم بازار به جریان افتاده و بحث واردات و صادرات به یک تعادل و یک موقعیت مناسب برسد.

این سیاست‌ها در بلند مدت به ضرر صنعت کشور تمام می‌شود. با پایین آمدن قیمت ارز نیمایی در حال حاضر قیمت DOP یک قیمت کاملا غیر منطقی و غیر کارشناسی است. باید روی این قیمت بازنگری شود و با یک قیمت عادلانه DOP در بورس عرضه شود.

همچنین در بخش واردات مواد اولیه یکی از مشکلات بزرگ تولیدکنندگان این است که از زمان ثبت سفارش تا زمان تخصیص و تامین ارز، زمان خیلی زیادی را سپری می‌کنیم و گاهی ۴۵ روز تا ۲ ماه این زمان طول می‌کشد.

زمانی که بعد از ۲ ماه ثبت سفارش نوبت به تخصیص و تامین ارز ما می‌رسد ممکن است که قیمت جهانی، کاهش و یا افزایشی باشد که این کاهش و افزایش قیمت، عملا باعث می‌شود که ما مجبور شویم مجددا یا ثبت سفارش جدیدی را انجام دهیم و دوباره این دور تسلسل ادامه پیدا می‌کند و یا اگر قیمت بالا رفته باشد مجبور هستیم که ارز آزاد حواله کنیم تا بتوانیم کالای خودمان را وارد کنیم.

به همین دلیل این فاصله بین ثبت سفارش و تامین و تخصیص ارز هرچقدر کوتاه‌تر باشد خیلی برای ما بهتر است و ما با قیمت‌های بهتری می‌توانیم کالای خودمان را وارد کنیم.

آینده بازار مواد اولیه پلیمری را به ویژه در سال ۱۴۰۱ چگونه تحلیل می‌کنید؟ ارزیابی شما از روند تجارت محصولات پلیمری در ماه اخیر چیست؟

با توجه به اتفاقاتی که در منطقه رخ می‌دهد و سیاست‌های جهانی که شاهدیم و همچنین بالا رفتن قیمت نفت، باید منتظر بالا رفتن قیمت مواد پلیمری هم باشیم و این اتفاق اجتناب ناپذیر است مگر اینکه شرایط جدید و متفاوتی رخ دهد و ما شاهد تغییر سیاست‌های جهانی و آرامش منطقه و جهان از نظر سیاسی باشیم، در این صورت این احتمال وجود دارد که قیمت‌ها تثبیت یا حتی کاهش شود. ولی اگر با روند فعلی سیاست‌های جهانی که الان برقرار است بخواهیم وضعیت بازار را بسنجیم، قیمت‌های جهانی در سال آینده بالاتر خواهد رفت. البته شرایط داخلی و سیاست‌های کلان کشور نیز تاثیر گذار است.

اگر در برجام موفق شویم و برجام احیا شود و قیمت دلار افت پیدا کند، مسلما در داخل کشور شاهد کاهش قیمت خواهیم بود ولی اگر این اتفاق رخ ندهد، مسلما با افزایش نرخ ارز آزاد، نرخ ارز نیمایی هم بالا خواهد رفت و ما با مشکل خیلی بزرگ در زمینه بالا رفتن قیمت‌ها مواجه خواهیم شد.

در صنایع تولید تجهیزات پزشکی آیا همچنان کمبود مواد اولیه وجود دارد؟

در صنایع تولید تجهیزات پزشکی ما همچنان کمبود مواد اولیه را احساس می‌کنیم و همچنان در برخی از موارد مجبور به واردات مواد اولیه مورد نیاز خود به ویژه در زمینه پودر پی وی سی هستیم، با توجه

کمیود و افزایش قیمت مواد اولیه در این صنایع چه پیامدهایی به همراه دارد؟

کمیود و افزایش قیمت مواد اولیه مسلماً باعث ایجاد رانت می‌شود و عملاً تولید کننده‌ها را وارد بازار شده و در این بازار آشفته به دلیل کمیود مواد اولیه و بالا رفتن قیمت، سودجویی می‌کنند. این افراد مواد اولیه را با قیمت‌های کم از پتروشیمی‌ها خریداری می‌کنند و در بازار آزاد به تولید کننده واقعی با قیمت گزافی به فروش می‌رسانند. طی ماه‌های گذشته برای بسیاری از گریدها شاهد این اتفاق بودیم. در بعضی از مقاطع عرضه مواد در زمینه پلی اولفین‌ها و پپ‌ها کاهش پیدا کرد.

پپ‌هایی مانند پپ شیمایی ۴۴۰ ال جم و پپ وی سی آبادان مناسبانه در یک مقطعی عرضه آن خیلی کم شد و در حال حاضر صفر است اما تولیدکننده‌ها در این مواقع، مواد مورد نظر را انبار و ذخیره می‌کنند و با قیمت‌های گزافی به تولیدکنندگان واقعی در زمانی که این مواد کمیود دارد، به فروش می‌رسانند، به همین دلیل فکر می‌کنم واقعا پتروشیمی‌ها باید در این رابطه سیاست‌های درستی را اتخاذ کنند.

ما قبول داریم که تمام پتروشیمی‌ها نیاز به اورهال دارند و این بحث اجتناب‌ناپذیر است ولی قبل از اینکه وارد اورهال شوند، همیشه مقداری مواد به صورت استوک داشته باشند تا در زمان‌هایی که به مشکل بر می‌خورند و یا وارد اورهال می‌شوند بتوانند بازار را تامین کنند و باعث این نشوند که عده‌ای سوداگر و سودجو بخواهند مواد اولیه‌ای که یک تولید کننده واقعی به آن نیاز دارد به قیمت گزافی به فروش برسانند. به نظر من پتروشیمی‌ها باید این سیاست را برای خودشان تدوین کنند تا مانع افزایش کاذب قیمت‌ها در زمان‌های کاهش عرضه شوند.

ضرورت حرکت صادرات از مواد اولیه به سمت محصول نهایی

اولیه در ایران خیلی نمی‌تواند قابل پیش بینی باشد. کاهش قیمت ارز عملاً باید باعث کاهش قیمت مواد اولیه شود ولی این روند برخی اوقات برعکس اتفاق می‌افتد.

ارزیابی شما از روند تجارت محصولات پلیمری در ماه اخیر چیست؟ آیا روند آن را افزایشی و یا کاهش می‌بینید؟ دلیلش چیست؟

روند تجارت طی ماه گذشته به دلیل کاهش بودن قیمت ارز و انتظار بازار برای کاهش قیمت‌ها، راکد و رو به کاهش بوده است. ولی ان‌شا‌الله با ثبات قیمت ارز و حرکت به سمت پایان سال، این روند بهبود خواهد یافت و ماه پایانی سال خوب پیش بینی می‌شود.

تولید کنندگان فعال در صنعت مستریچ و کامپاند این روزها با چه مشکلاتی مواجه‌اند؟

با توجه به تنوع مواد اولیه در صنعت مستریچ و کامپاند، همواره تامین مواد اولیه، یکی از چالش‌های این صنعت می‌باشد و همچنین نوسانات قیمت ارز و مواد اولیه پتروشیمی از مشکلات پیش روی این صنعت است.

چه راهکارهایی برای رفع این موانع باید اتخاذ کرد؟

نوآوری‌های فرآیندی و سازمانی، متناسب با شرایط پیش آمده می‌تواند یکی از مهمترین ابزارها برای فایز آمدن بر مشکلات باشد. همچنین توسعه سبد محصول و توسعه بازار، بویژه بازار صادراتی می‌تواند جلوی نوساناتی که برای کسب و کار پیش می‌آید را بگیرد.

صادرات مصنوعات پلیمری در مقایسه با صادرات مواد اولیه این حوزه، با توجه به ارزش افزوده بیشتر و اشتغال ایجاد شده، تاثیر بیشتری بر رشد و توسعه اقتصاد کشور دارد و برای کشور ارزآوری به دنبال خواهد داشت. اهمیت این موضوع همواره از سوی مسئولان و سیاستگذاران و از سوی صنعتگران پلیمری مورد تاکید قرار گرفته است، اما برای اینکه بدانیم چه موانعی در مسیر صادرات مصنوعات پلیمری قرار دارد، با سمن ستوده، مدیر بازرگانی و رییس هیات مدیره شرکت آریا پلیمر پیشگام گفت‌وگو کردیم که در ادامه آن را می‌خوانید:

مهم‌ترین مانع موجود در مسیر صادرات محصولات پلیمری از نظر شما چیست؟

شرکت آریا پلیمر، پس از تلاش‌های فراوان موفق به گشایش بازارهای صادراتی شده است. در این زمینه طی یک ماه اخیر، با وجود کاهش قیمت دلار، متأسفانه قیمت مواد اولیه پتروشیمی و بورس افزایش داشته است و این مساله صادرات ما را با چالش‌هایی مواجه کرده است. همچنین با این توسعه بازاری که برای شرکت ایجاد شده است، متأسفانه به خاطر مشکلاتی که در سازوکار تامین مواد اولیه داخلی وجود دارد، به مشکلاتی برخورد کرده ایم.

آینده بازار مواد اولیه پلیمری را به ویژه در سال ۱۴۰۱ چگونه تحلیل می‌کنید؟

متأسفانه تجربیات گذشته نشان می‌دهد که بازار مواد

صدای صنعت پلیمر

پیگیری از دولت

کشمکش بر سر دستورالعمل غیرمعقول تایید فاکتورهای فروش توسط خریداران

پلیمر، روغن موتور یا فولاد نیست

در پاسخ به انتقادات فعالان بخش خصوصی در صنایع پلیمری، مسئولان وزارت صمت، برای اجرای این گونه طرح ها، صنعت پلیمر را با فروشندگان روغن موتور و یا فولاد مقایسه می‌کردند بدون اینکه تفاوت های جدی بین این صنایع را مد نظر قرار دهند.

در حالی طرح مذکور الزام کرده بود که خریداران فاکتورها را تایید کنند و این اقدام آنها در سهمیه فروشندگان تاثیرگذار بود که متقاعد کردن خریداران به این کار برای بسیاری از صنایع کوچک ممکن نیست و از سهل انگاری یک نفر، شخص دیگری آسیب می بیند.

تشکل های صنعت پلیمر با نامه نگاری و برگزاری جلسات متعدد ضمن اعلام مخالفت با این بخشنامه، خواستار توقف یا ابطال این طرح شده و پیامدهای آسیب زای آن برای صنعت پلیمر و خطر پررنگ شدن نقش زیرپله ای ها و تولیدکننده نماها در نتیجه این الزام غیر منطقی را به مسئولان گوشزد کردند.

اقدامات انجمن صنایع پلیمر اصفهان در راستای پیگیری قانونی توقف دستورالعمل تایید فاکتور فروش توسط خریداران

در همین راستا جلسه هم اندیشی فعالان صنعت پلیمر با انجمن ملی صنایع پلیمر ایران به میزبانی انجمن صنایع پلیمر استان اصفهان برگزار شد و طی آن جلسه انجمن اصفهان ماموریت یافت تا دستورالعمل تایید ۷۰ درصدی فاکتورها توسط خریداران را به صورت قانونی پیگیری کند. از همان روز فرآیند این اقدام توسط انجمن اصفهان آغاز و جلساتی با حضور نماینده حقوقی اتاق بازرگانی اصفهان نیز دایر شد.

آبان ماه سال جاری قائم مقام وزارت صنعت معدن و تجارت در نامه ای خطاب به سازمان های صمت استان ها اعلام کرد که واحدهای خریدار محصولات پتروشیمی از بورس کالا برای تداوم خرید ملزم به ثبت فروش خود که به تایید خریدار رسیده است در سامانه جامع تجارت شدند.

در این نامه آمده بود: با عنایت به اینکه نظام بخشی بازار کالاهای قابل مبادله در بورس کالا با هدف حمایت از صنایع و تسهیل دسترسی پایدار واحدهای تولیدی به مواد اولیه در دستور کار است، لذا لازم است آن سازمان به واحدهای تولیدی خریدار محصولات پتروشیمی از بورس کالا اطلاع رسانی کند که امکان تداوم خرید از بورس کالا نیازمند، فروش ثبت شده در سامانه جامع تجارت است که به تایید خریدار رسیده باشد.

بر این اساس لازم است خریداران محصولات تولیدی نسبت به ثبت نام در سامانه جامع تجارت و تایید اسناد خرید خود اقدام کنند. شایان ذکر است با توجه به اهمیت قیمت اسناد ثبت شده در امکان تداوم خرید از بورس کالا، مسئولیت درج قیمت اشتباه بر عهده فروشنده است.

در این مرحله تداوم امکان خرید منوط به تایید حداقل ۷۰ درصد اسناد فروش کالاهای تولیدی از محصولات پتروشیمی توسط خریدار است.

این موضوع از دیدگاه کارشناسی ابهامات بسیاری داشت و بلادرنگ با انتقادات فنی و مخالفت های صریح فعالان این حوزه مواجه شد.

ابعاد مختلف این طرح نشان می داد که ارائه کنندگان آن شناخت کافی از صنعت پلیمر نداشتند.

شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی استان مازنداران اعلام کرد که عدم تایید خریدار از سوی واحدهای خرد یا خریداران خرده فروشی یا مصرف کنندگان نهایی موجب نگرانی بخش خصوصی و مشکلات زیادی را جهت واحدهای تولیدی خریدار محصولات پتروشیمی از بورس کالا ایجاد کرده است و در این راستا به منظور تسهیل دسترسی واحدهای تولیدی به مواد اولیه و بهبود فضای کسب و کار و حمایت از تولید کنندگان محصولات پتروشیمی پیشنهادهای ارائه کرد. این شورا مصوب کرد که ضرورت بررسی مجدد و اصلاح بخشنامه مذکور از سوی شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی مرکز به دلیل عام بودن واژه خریداران محصولات تولیدی و مشخص نبودن دامنه شمول خریداران مورد بررسی و پیگیری قرار گیرد. همچنین مصوب شد واژه تایید خریدار، از سوی خریداران محصولات تولیدی در بخشنامه، به خریداران عمده محصولات تولیدی و با فعالان واحدهای اقتصادی اصلاح و دامنه شمول آن مشخص شود.

شورای مازنداران تصویب کرد با توجه به اهمیت قانونی اسناد ثبت شده، مسئولیت قانونی فروشنده تا مرحله ثبت فروش در سامانه جامع تجارت است، لذا پس از ثبت اسناد توسط فروشنده، پیامکی برای خریدار ارسال شود و در صورت رد اسناد ثبتی، خریدار مراتب عدم تایید خود را در سامانه ثبت کند، در غیر این صورت پس از ۴۸ ساعت، ثبت فروشنده توسط سامانه تایید شود. بر این اساس اداره کل صنعت، معدن و تجارت مازندران باید فهرست دستگاه‌های دولتی خریدار محصولات مرتبط را احصا کرده و هماهنگی‌های لازم در خصوص امکان ثبت دستگاه‌های دولتی به عنوان خریدار را در سامانه جامع تجارت فراهم کند.

محصولات پلیمری فعلا مشمول این بخشنامه نمی‌شوند

در نهایت اواخر دی‌ماه جلسه کارگروه الزام خریدار به تایید در سامانه جامع تجارت برای محصولات پتروشیمی با حضور نمایندگان از تشکلهای صنایع پلیمر و سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولیدکنندگان، اتاق بازرگانی ایران، شرکت بورس کالا، اتاق بازرگانی تهران، وزارت صمت و اتاق اصناف تهران برگزار شد. در این جلسه رئیس اداره شیمیایی و پتروشیمیایی سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولیدکنندگان اظهار کرد که موضوع نامه مذکور و دستورالعمل الزام به ثبت فاکتورهای فروش توسط خریداران فقط برای ۱۲ یا ۱۴ گروه کالایی پیش بینی شده بوده که عمدتاً مربوط به محصولات پتروشیمی‌هاست. به گفته وی، این دستورالعمل فعلاً مربوط محصولات نهایی پلیمری نیست بلکه مرتبط با محصولات پتروشیمی‌هاست.

روز ۲۱ اسفند نیز نامه‌ای از سوی سازمان صمت استان اصفهان منتشر شد، مبنی بر این که فاکتورهای فروش پس از ۱۵ روز به صورت خودکار تایید می‌شوند و خریدار تنها ۱۵ روز برای تایید آن فرصت دارد که این مساله نشان از آن داشت که دولت رویکرد خود را کاملاً تغییر داده است و دیگر تایید خریداران برای فروشنندگان، شرط ادامه تولید نخواهد بود.

با توجه به اینکه شرط تایید ۷۰ درصدی فاکتورهای فروش توسط خریداران از لحاظ کارشناسان حقوقی هم ایراد قانونی و هم ایراد شرعی دارد، نامه ای در این خصوص تنظیم و به وزارت صمت به عنوان مسئول ذریب ارسال شد.

کارشناسان حقوقی، مغایرت این دستورالعمل با قانون را مهم ترین نکته این بخشنامه دانستند. علاوه بر این، پیش‌جلسه شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی نیز به منظور بررسی این موضوع در اتاق بازرگانی اصفهان با حضور اعضای هیات مدیره انجمن صنایع پلیمر اصفهان برگزار شد و حاضران جلسه اعلام کردند که توقف این دستورالعمل از طریق شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی و مجلس شورای اسلامی پیگیری می‌شود.

کدام استان‌ها دستورالعمل الزام به تایید فاکتورهای فروش توسط خریداران را باطل اعلام کردند؟

با پیگیری‌های انجام شده، اواسط آذرماه، شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی استان اصفهان رای به تعلیق دستورالعمل مقام وزیر صمت مبنی بر الزام به تایید ۷۰ درصد فاکتورهای فروش توسط خریداران در سامانه جامع تجارت را صادر کرد. بر اساس مصوبات این شورا طی جلسات متعدد به منظور بررسی دستورالعمل جدید وزارت صمت، مسئولیت قانونی فروشنده، تا مرحله ثبت فروش در سامانه جامع تجارت است. بنابراین پس از ثبت اسناد توسط فروشنده، پیامکی برای خریدار ارسال می‌شود و در صورت رد اسناد ثبتی خریدار مراتب عدم تایید خود را در سامانه ثبت می‌کند. در غیر این صورت پس از ۴۸ ساعت ثبت فروشنده توسط سامانه تایید می‌شود.

همچنین مقرر شد ساز و کاری با هدف فراخوانی اطلاعات سامانه‌ها از یکدیگر فراهم شود، با هدف تحقق پنجره واحد کسب و کار ایجاد شود به طوری که فعالان اقتصادی الزام به ثبت اطلاعات تکراری و به دفعات در سامانه‌ها را نداشته باشند. این شورا مصوب کرد که دوره ثبت و محاسبه تراز ۷۰ درصد از یک ماه به ۳ ماه افزایش یابد و همزمان امکان ثبت محصول تولید و انبار شده در واحد تولیدی میسر و میزان انبار شده در محاسبه فوق در نظر گرفته شود.

همچنین سازمان صمت فهرست بنگاه‌های دولتی خریدار محصولات مرتبط را احصا کرده و هماهنگی‌های لازم در خصوص امکان ثبت دستگاه دولتی به عنوان خریدار را در سامانه فراهم کند و تا زمان تعیین تکلیف ابهامات و موارد فوق الذکر اجرای این ابلاغیه معلق شود.

تهران، سمنان و مازندران هم به تعلیق بخشنامه رای دادند

پس از شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی استان اصفهان، شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی استان‌های تهران، سمنان و مازنداران نیز رای به ابطال و یا اصلاح این بخشنامه دادند.

صدای صنعت پلیمر

تجربه

آب، خاک و پلی اتیلن

شما از چه سالی فعالیت تولیدی در صنعت لوله و اتصالات پلی اتیلن را آغاز کردید و در این مسیر با چه چالش‌هایی مواجه شده‌اید؟

رشته دانشگاهی من خاک و آب است و در حوزه مسائل آبیاری در کشاورزی تحصیل کرده‌ام، فارغ التحصیل سال ۱۳۵۰ از دانشگاه تهران هستم و با تحصیلاتی که در خارج انجام داشتم بیشتر تمرکز خود را بر روی طراحی سیستم‌های نوین آبیاری در کشور گذاشتم. از همان روزهای اول به دنبال راهکاری برای تولید محصولاتی بودم که بتوان به‌وسیله آن‌ها روش‌های جدید آبیاری را در ایران پیاده کرد.

در سال‌های ۵۲، ۵۳ و ۵۴ استفاده از پلاستیک در بخش آبیاری کشاورزی در ایران مرسوم نبود، تنها پلاستیکی که برای آبیاری و انتقال آب مصرف می‌شد لوله‌های پی وی سی بود که توسط ۲ الی ۳ کارخانه قدیمی در ایران تولید می‌شد و کیفیت بسیار پایینی داشت، پس از آنکه دنیا به سمت جایگزین کردن لوله‌های آهنی و... در بخش کشاورزی با مواد پلاستیکی رفت، تصمیم گرفتیم این کار را در ایران هم شروع کنیم، در همین راستا شرکتی برای فعالیت در حوزه آبیاری تاسیس کردیم تا به تولید لوله‌های پلیمری بپردازیم، آن زمان برای این کار از لوله‌های پلی اتیلن استفاده می‌شد به همین منظور اولین کارخانه پلی اتیلن در ایران که به تولید لوله و اتصالات پلی اتیلن و اتصالات و قطعات مورد استفاده در بخش آبیاری می‌پرداخت، راه‌اندازی کردیم. این کارخانه را سال ۱۳۵۴ یعنی چیزی حدود ۴۶ سال پیش در اصفهان تاسیس کردیم و این کارخانه ساخت لوله‌های پلی اتیلن با آخرین تکنولوژی آن روز را آغاز کرد.

تولید کننده و کارآفرین در این کشور باید دل شیر یا قلبی عاشق داشته باشد، این جمله را اکثر صنعتگران بارها گفته و شنیده‌اند.

شرایط غیر قابل پیش‌بینی اقتصاد ایران، تحریم‌هایی که هر دوره مضاعف و تشدید شده‌اند، ریسک بالای سرمایه‌گذاری در کشور، رونق فعالیت‌های سوداگرانه، افزایش نرخ مالیات، مانع‌تراشی‌ها در مسیر تولید و صادرات و هزاران مشکل داخلی و خارجی هرکدام می‌توانند دلیل کافی برای توقف فعالیت تولیدی و خروج سرمایه‌های مادی و معنوی از حوزه‌های تولیدی و یا به طور کلی از کشور باشد. با این حال کم نیست تعداد غیورمردان و زنانی که فداکارانه ماندند و پا پس نکشیدند.

صنایع پلیمری نیز پیشکسوتانی از این جنس کم ندارد. مهندس بیوک مصاف امین، رئیس هیات مدیره شرکت لوله و اتصالات وحید، پیشکسوت شناخته شده صنعت لوله و اتصالات پلی اتیلن و از جمله کسانی است که با تحصیلات آکادمیک و دانش روز دنیا، عالمانه پای به‌این عرصه گذاشته و اولین کارخانه تولید لوله و اتصالات پلی اتیلن را در ایران تاسیس کرد.

تجربه حدود ۵۰ ساله او قطعاً گنجینه‌ای ارزشمند برای فعالان این صنعت به شمار می‌آید و رهنمودهای وی نیز باید مورد استفاده سیاستگذاران و تصمیم‌گیران باشد.

ماهنامه صدای صنعت پلیمر در بخش تجربه به سراغ پیشکسوتان صنایع پلیمری می‌رود و این بار گفت‌وگویی خواندنی با مهندس بیوک مصاف ترتیب داده است که در ادامه آن را می‌خوانید:

حتی مواد اولیه مورد نیاز خود را با مهلت‌های ۱۲۰ روزه می‌خریدیم، یعنی جنس را از آلمان سفارش می‌دادیم و مصرف می‌کردیم و حتی محصول نهایی به زارع می‌فروختیم، بعد از فروش و دریافت پول، هزینه خرید مواد اولیه را به کارخانه آلمانی پرداخت می‌کردیم. الان با وجود اینکه پتروشیمی‌ها در داخل کشور مواد اولیه تولید می‌کنند باید از بورس خرید کنیم که عرضه در بورس هم محدودیت و سقف‌های مختلفی دارد و نمی‌توانیم به هر میزان که نیاز داریم، خرید کنیم.

خرید از بورس کالا ضوابط خاصی دارد که هفت خان رستم است، اگر موفق به خرید از بورس شدیم، باید ظرف ۴۸ ساعت باید پول آن را نقداً به حساب ریخته و سپس مواد اولیه را دریافت کنیم، پس از آن هم باید به ارگان‌های مختلف دولتی برای دریافت اوراق ۱۴۰۲، ۱۴۰۳، ۱۴۰۴ با سود ۱۵ درصد سالیانه مراجعه کنیم. ضمن اینکه وقتی اوراق ۱۴۰۳ را دریافت می‌کنید، معلوم نیست آن زمان شرایط چگونه است و تورم چقدر است. آنچه توضیح دادم، شرایط پیش روی تولید کنندگان در حال حاضر است.

آن زمان به عنوان تولیدکننده با شرکت‌های آلمانی کار می‌کردیم، شرکت‌های آلمانی به ما مواد اولیه می‌فروختند و ما اعتبار اسنادی باز می‌کردیم، پس از آنکه مواد به دست ما می‌رسید و مصرف می‌کردیم، بعد از ۱۲۰ روز پول آنها را پرداخت می‌کردیم اما الان از پتروشیمی‌های داخلی خودمان که با سرمایه ایرانی و مواد اولیه ایرانی تولید می‌کنند، با همان قیمت جهانی و بعضی وقت‌ها مقداری بیشتر خرید می‌کنیم و مجبور هستیم ۴۸ ساعته تمام پول خرید را نقد پرداخت کنیم و همچنین پول محصولاتی که تولید کردیم ۳ سال بعد دریافت کنیم.

این مشکلی است که در حال حاضر وجود دارد و مسؤالی که به رشد تولید و اشتغال معتقدند، باید برای رفع این مسائل برنامه ریزی کنند.

چشم انداز وضعیت بازار پلیمرها را در سال آینده چطور ارزیابی می‌کنید؟

فارغ از مسائلی مثل مذاکرات و... کشور ما پتانسیل تولید و صادرات با استانداردهای جهانی به کشورهای مختلف چه همسایه‌ها و چه کشورهای دورتر در اروپا و... داریم و در حال حاضر هم صادرات داریم اما به هر حال ما باید روابط خود را با دنیا اصلاح کنیم تا بتوان با اعتبارات اسنادی فعالیت کرد که هم بتوانیم پول حاصل از فروش محصولات خود را به راحتی دریافت کنیم و هم اعتماد دیگر کشورها را برای خرید جلب کنیم که بدانند مطابق آنچه که مشخصات فنی آن را اظهار کردیم، تحویل خواهیم داد. تصمیم‌گیران و اندیشمندان باید موانعی از این جنس را از پیش پای تولید کنندگان بردارند. همچنین اگر تولید کنندگان به کشورشان علاقه مند هستند باید جنسی را تولید کنند که امکان صادرات و ارزش افزوده بیشتری داشته باشد.

ماشین آلات مورد نیاز خود را از خارج سفارش می‌دادیم، همچنین آن زمان هنوز پتروشیمی‌ها نبودند و مواد اولیه تولید را از کشورهای اورپایی مثل آلمان و ایتالیا وارد می‌کردیم، سال‌ها بعد طی مذاکراتی که با وزارت نفت و... انجام دادیم موفق شدیم آن‌ها را به تولید مواد اولیه لوله‌ها ترغیب کنیم. از آنجایی که این مواد از مشتقات نفت بود، به دنبال آن بودیم که هزینه تولید این سیستم‌های آبیاری را کاهش دهیم تا امکان توسعه آن را در کشور فراهم شود چرا که کشور ما در منطقه خشک قرار گرفته و غیر از قسمت شمالی که در حاشیه دریا است، طول و عرض جغرافیایی سایر نقاط گونه‌ای است که در مناطق خشک قرار دارد.

میزان تبخیر آب در کشور ما ۵ برابر متوسط جهان است، در نتیجه تولید هر محصول کشاورزی احتیاج به آب زیادی دارد، استفاده از روش‌های نوین آبیاری کمک می‌کند که با کمترین آب بیشترین محصول را داشته باشیم، به همین دلیل به دنبال سیستم‌های آبیاری مدرن رفتیم و کار طراحی و اجرایی آبیاری قطره‌ای و آبیاری بارانی را در شرکت آبیاری قطره‌ای ایران طی این سال‌ها انجام دادیم.

اگرچه هنگام شروع کار، مواد اولیه را از کشورهای خارجی وارد می‌کردیم اما کم‌کم شروع به تولید کردیم. آن زمان اولین کارخانه‌ای که در ایران تاسیس شد همین کارخانه بود و بعداً به تدریج به تعداد این کارخانه‌ها اضافه شد و زمان انقلاب به حدود ۱۰ یا ۱۵ کارخانه تولید لوله‌های پلی اتیلن رسید. امروزه خوشبختانه با توجه به گسترش شرکت‌های پتروشیمی و تولیدات مختلف حدود ۲۵۰ کارخانه در ایران به تولید لوله‌های آبیاری و لوله‌هایی برای انتقال آب و فاضلاب و گازرسانی و... با استانداردهای جهانی می‌پردازد. در حال حاضر در کشور ما حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار تن در سال لوله‌های پلی اتیلن و اتصالات مربوط به آن تولید می‌شود که در بخش‌های مختلف آبیاری، آبرسانی، گازرسانی و فاضلاب شهری استفاده می‌شود.

طی سال‌هایی که مشغول فعالیت تولیدی در این صنعت بودید، کدام دوره یا سال سخت‌ترین دوره در مسیر تولید یا صادرات بوده و با چه مشکلاتی همراه روبرو شدید؟

اوایل مشکلات ما خیلی کمتر بود، آن زمان ما تنها تولید کننده بودیم و رقیب نداشتیم، همه چیز طبق روال پیش می‌رفت و مشکلی وجود نداشت. دولت هم خیلی به ما کمک می‌کرد.

برای تاسیس کارخانه، علاوه بر سرمایه‌ای که داشتیم حدود ۳۵ میلیون تومان معادل ۵ میلیون دلار آن زمان وام دریافت کردیم، با وجود اینکه ما مواد اولیه در کشور تولید نمی‌شد، با توجه به روابط خوبی که با کشورهای داشتیم، هیچ مشکلی برای انتقال پول و دریافت و خرید مواد اولیه برای ما ایجاد نمی‌شد.

صدای صنعت پلیمر

اقتصاد

ظهور عصر جدید درگیری اقتصادی پس از جنگ اوکراین

«فشار حداکثری» را بر یک اقتصاد بزرگ اعمال نخواهد کرد.

اما در ۲۶ فوریه همه چیز متفاوت تر بود، زمانی که تحریم های شدید علیه یازدهمین اقتصاد بزرگ جهان اعمال شد. با غیرقانونی ساختن معامله شرکت های غربی با بانک های بزرگ روسیه، به جز در تجارت انرژی، و اخراج آنها از شبکه پرداخت های جهانی، جریان پول از طریق مرزها در حال کاهش است. اقدام علیه بانک مرکزی روسیه به این معنی است که این بانک نمی تواند به بسیاری از انبوه ۶۳۰ میلیارد دلار ذخایر خارجی خود دسترسی پیدا کند. اعتماد در روسیه از بین رفته است. روبل در سال جاری با فرار سرمایه ۲۸ درصد کاهش یافته است و تهدید به تورم فزاینده می کند. قیمت سهام شرکت های روسیه در معاملات فراساحلی بیش از ۹۰ درصد کاهش یافته است و شرکت های چندملیتی در حال خروج هستند. از مسکو تا مورمانسک، روس ها بیرون بانک ها صف می کشند. این شوک می تواند منجر به کودتا یا بحران مالی شود که ماشین جنگ را مختل می کند. اما آقای پوتین می تواند با سلاح های اقتصادی خودش از جمله قطع جریان گاز تلافی کند. پس از استفاده از بمب های هسته ای در سال ۱۹۴۵، سال ها طول کشید تا اصولی برای کنترل نحوه برخورد با اقدامات تلافی جویانه ایجاد شود. اکنون در میان هرج و مرج، زمانی برای یافتن معادلی برای تحریم ها وجود ندارد. با این حال یک اصل روشن است: هرگونه تلافی اقتصادی روسیه باید با واکنش مخرب تر غرب مواجه شود که آن اقدام تلافی جویانه را بی معنی کند. غرب از طریق توانایی خود در منع استفاده از خدمات فناوری و صادرات نفت (که روسیه چهار برابر بیشتر از گاز به وسیله آن درآمد دارد) از این مزیت برخوردار است.

تهاجم روسیه به اوکراین شاید به بزرگترین اقدام نظامی در اروپا از سال ۱۹۴۵ تبدیل شده باشد. همچنین ظهور دوره جدیدی از جنگ اقتصادی مخاطره آمیز را نشان می دهد که می تواند اقتصاد جهانی را بیشتر متلاشی کند. تدابیری که غرب علیه روسیه تحمیل کرده است به قدری شدید است که باعث هرج و مرج در اقتصاد ۱,۶ تریلیون دلاری این کشور شده و رئیس جمهور ولادیمیر پوتین را وادار به صدور تهدیدات هسته ای کرده است.

تضعیف فوری یک اقتصاد بزرگ بی سابقه است و باعث هشدار در سراسر جهان خواهد شد، به ویژه در چین، که هزینه های جنگ احتمالی با تایوان را دوباره ارزیابی می کند. اولویت غرب باید پیروزی در تقابل اقتصادی با روسیه باشد. سپس باید اصولی برای حاکمیت این تسلیحات ایجاد کند تا از تغییر گسترده تر به سوی خودکامگی جلوگیری شود.

در این واقعیت که روسیه در ابتدا تهدید تحریم ها را جدی نگرفت جای تعجب نیست. سال ها است که این تحریم ها فراوان اما بی اثر بوده اند. آمریکا و اروپا که تمایلی به استفاده از قدرت نظامی ندارند، در عوض به دنبال مجازات های اقتصادی هستند. حدود ۱۰ هزار شخص یا شرکت مشمول تحریم های آمریکا هستند که بیش از ۵۰ کشور با ۲۷ درصد تولید ناخالص داخلی جهان را تحت تأثیر قرار می دهد و همه چیز از شکنجه گرفته تا ارزهای دیجیتال را پوشش می دهد. اغلب تحریم ها تفاوت کمی ایجاد می کنند. خودکامگان می توانند از اقدامات هدفمند طفره برونند. تحریم های کامل و نزولاً باعث فلج شدن این رژیم شده اما منجر به سرنگونی نشده است. اثر بازدارندگی ضعیف بوده است، زیرا جنایتکاران فرض کرده اند که آمریکا هرگز

بخشی از این چندپارگی اجتناب ناپذیر شده است. اما با اعمال تحریم‌ها بر کشورهای بیشتری در دو دهه گذشته، و اکنون افزایش شدت آنها، غرب در معرض خطر وادار کردن کشورهای بیشتری برای جدا شدن از سیستم مالی تحت رهبری غرب است. به همین دلیل است که پس از گذر از بحران اوکراین، غرب باید هدف خود را روشن کند که چگونه تحریم‌ها کنترل می‌شوند. گسترش بی‌امان تحریم‌های سطح پایین باید مهار شود، اگرچه اقدامات هدفمند علیه افراد و شرکت‌ها به دلیل نقض حقوق بشر مشروع باقی می‌ماند، حتی اگر به ندرت کارساز باشد. همچنین باید روشن شود که تحریم‌های اقتصادی از نوع ویرانگر که علیه روسیه استفاده می‌شوند برای بدترین اقدامات تجاوزکارانه و جنگی محفوظ خواهند ماند. غرب نوعی سلاح اقتصادی را به کار گرفته است که تا همین اواخر غیرقابل تصور بود و باید عاقلانه از آن استفاده کند.

اگر غرب با روسیه روبرو شود و قدرت بازدارندگی این تسلیحات جدید را تقویت کند، پیامدهای بلندمدت آن دلهره آور خواهد بود. هرچه بیشتر از آنها استفاده شود، کشورهای بیشتری به دنبال اجتناب از اتکا به منابع مالی غرب خواهند بود. این امر تهدید به منزوی شدن را ضعیف‌تر می‌کند. همچنین منجر به چندپارگی خطرناک اقتصاد جهانی خواهد شد.

در دهه ۱۹۳۰ ترس از تحریم‌های تجاری با هجوم به سمت خودکامگی و حوزه‌های نفوذ اقتصادی همراه بود.

حکومت‌های خودکامه بسیار آشفته خواهند بود: آنها نیمی از ذخایر ۲۰ تریلیون دلاری جهان و دارایی‌های ثروت ملی را در اختیار دارند.

اگرچه چین می‌تواند با مسدود کردن زنجیره‌های تامین هزینه‌های اقتصادی هنگفتی را به غرب تحمیل کند، اما اکنون واضح است که در صورت وقوع جنگ بر سر تایوان، غرب می‌تواند ذخیره ۳,۳ تریلیون دلاری چین را مسدود کند.

حتی برخی از دموکراسی‌ها مانند هند که از محکوم کردن تهاجم روسیه اجتناب کرده‌اند، ممکن است نگران باشند که در برابر فشار غرب آسیب‌پذیرتر باشند. در دهه آینده تغییرات تکنولوژیکی می‌تواند شبکه‌های پرداخت جدیدی ایجاد کند که سیستم بانکی غربی را دور می‌زنند. آزمایش ارز دیجیتال بانک مرکزی چین اکنون ۲۶۱ میلیون کاربر دارد.

امروزه نگهداری تریلیون‌ها دلار در خارج از بازارهای غربی دشوار است، اما با گذشت زمان، کشورهای بیشتری ممکن است به دنبال تنوع بخشیدن به ذخایر خود با سرمایه‌گذاری بیشتر در مناطق دیگر باشند.

جنگ و تحریم؛ یعنی تورم بیشتر

این معنی است که صادرکنندگان آن به تقاضای اروپا وابسته هستند اما برعکس نه. بانک گلدمن ساکس تخمین می‌زند که کاهش میزان صادرات ناشی از کاهش ۱۰ درصدی هزینه‌های روسیه، تنها برابر با حدود ۰,۱ درصد از تولید ناخالص داخلی منطقه یورو برای این بلوک هزینه خواهد داشت. پیوندهای مالی نسبتاً اندک هستند. با این حال اهمیت اقتصادی روسیه به دلیل صادرات انرژی، بسیار بیشتر از تولید ناخالص داخلی یا نفوذ مالی آن است. این کشور تقریباً یک پنجم گاز طبیعی جهان و بیش از یک دهم نفت جهان را تولید می‌کند که قیمت آن باعث ایجاد تغییرات کوتاه مدت در تورم جهانی می‌شود. به طور معمول ۳۰ تا ۴۰ درصد از عرضه گاز اتحادیه اروپا از روسیه تامین می‌شود (اگرچه این میزان در ماه‌های اخیر به حدود ۲۰ درصد کاهش یافته است زیرا اروپا واردات گاز طبیعی مایع خود از آمریکا را افزایش داده است).

شاید روسیه سعی کرده یک «دژ اقتصادی» بسازد، اما این غرب است که در حال حاضر از نظر مالی سرسخت به نظر می‌رسد. در مقایسه با بحران اقتصادی عمیقی که تحریم‌های غرب در این کشور ایجاد کرده است، پیامدهای آن برای جهان ثروتمند ناچیز بوده است.

اگرچه سهام شرکت‌های آمریکا با شروع جنگ در ۲۴ فوریه به شدت سقوط کرد، اما در ۲ مارس تقریباً ۴ درصد بالاتر از سطح شب قبل از تهاجم بسته شد. سهام اروپایی به کاهش ۴ درصدی نزدیک می‌شوند که یک ضربه بزرگ است، اما در مقایسه با بحران مالی در حال وقوع در روسیه چیزی نیست، جایی که ارزش سقوط کرده و معاملات بازار سهام برای چند روز به حالت تعلیق درآمده است.

تا حدی این نشان دهنده وزن کم روسیه در اقتصاد جهانی است: حدود ۲ درصد بر حسب دلار. فقر نسبی و جمعیت کمتر این کشور در مقایسه با سایر اروپا به

به عبارت دیگر، تورم ممکن است به خودی خود شتاب گرفته باشد. افزایش بیشتر قیمت انرژی می تواند این خطر را تشدید کند و در عین حال به فشار بر رشد ناشی از نرخ بهره بالاتر می افزاید.

در حال حاضر بازارها برای یک واکنش سیاستی نسبتاً متعارف قیمت گذاری می شوند. از اول فوریه، انتظارات تورمی سرمایه گذاران، همانطور که توسط قیمت سوآپها آشکار شد، در افق یک ساله برای بریتانیا، آمریکا و منطقه یورو به شدت افزایش یافته است.

با این حال، انتظارات برای تورم بلندمدت، همانطور که با سوآپ های بلندمدت اندازه گیری می شود، تغییر چندانی نکرده است (نمودار را ببینید). پیش بینی های مربوط به نرخ سیاست بانک مرکزی اروپا در پایان سال به ندرت تغییر کرده است.

The Economist

نمودار تغییرات انتظارات تورم (بالا)
و نرخ بهره (پایین)

نه تنها گاز خانه های اروپا را گرم می کند، بلکه بسیاری از تولیدات صنعتی آن را نیز تامین می کند. در میان اقتصادهای بزرگ، ایتالیا و آلمان به ویژه در معرض خطر هستند.

قیمت انرژی در ۱ و ۲ مارس افزایش چشمگیری داشت. قیمت های اسپات گاز طبیعی اروپا اکنون بیش از دو برابر در مقایسه با آغاز فوریه است؛ قیمت های آتی برای تحویل در دسامبر ۲۰۲۲ نیز همینطور، که تا حدی منعکس کننده تعلیق خط لوله نورد استریم ۲ توسط آلمان است که امید می رفت در سال جاری عرضه را بهبود دهد. قیمت نفت بیش از ۲۵ درصد افزایش یافته و به حدود ۱۱۵ دلار در هر بشکه رسیده است.

فشار انرژی مشکل تورم اروپا را بدتر خواهد کرد و در عین حال به رشد اقتصاد نیز ضربه خواهد زد. بانک جی پی مورگان چیس پیش بینی خود برای تورم منطقه یورو در پایان سال را ۱,۱ درصد افزایش داده و به ۳,۶ درصد رسانده، در حالی که پیش بینی رشد برای سال ۲۰۲۲ را با ۰,۶ درصد کاهش به ۴,۱ درصد رسانده است. آمریکا به عنوان تولیدکننده نفت و گاز، عمدتاً در برابر کاهش رشد مصون است، اما اثرات تورمی نفت گران تر را احساس خواهد کرد.

در صورت گسترش دامنه تحریم ها به خرید انرژی یا اگر روسیه با کاهش صادرات خود علیه آنها مقابله به مثل کند، اوضاع می تواند بسیار بدتر شود. جی پی مورگان چیس پیش بینی می کند که قطع مداوم عرضه نفت روسیه ممکن است باعث افزایش قیمت ها به ۱۵۰ دلار در هر بشکه شود، سطحی که برای کاهش ۱,۶ درصدی تولید ناخالص داخلی در جهان کافی است و در عین حال قیمت های مصرف کننده را تا ۲ درصد دیگر افزایش می دهد.

شوک احتمالی رکود تورمی پژواک جنگ اعراب و اسرائیل در سال ۱۹۷۳ را به همراه خواهد داشت، که جرقه اولین مورد از دو بحران انرژی در آن دهه بود. این مشکل تورم موجود را به شدت بدتر کرد که تا حدی به دلیل فروپاشی سیستم نرخ ارز ثابت برتون وودز در اوایل همان سال ایجاد شده بود.

امروزه انرژی بسیار گران تر در بالای تورم ناشی از همه گیری و طرح های محرک مرتبط با آن قرار خواهد گرفت.

اگر نفت و گاز به جریان خود ادامه دهند، افزایش های موجود در قیمت های مربوطه همچنان کار را برای بانک های مرکزی که به هر حال در حال افزایش یا آماده شدن برای افزایش نرخ بهره بودند، دشوار خواهد کرد.

آنها معمولاً تورم ناشی از انرژی گران قیمت را تحمل می کنند که تمایل دارد به سرعت ناپدید شود یا حتی به سوی معکوس برود. اما اخیراً آنها نگران بوده اند که تداوم تورم بالا از تابستان گذشته ممکن است شرکتها را به این فکر بیندازد که باید به افزودن بر قیمت ها با سرعتی سریع ادامه و کارگران همچنان به درخواست دستمزدهای بالاتر ادامه دهند.

به عبارت دیگر سرمایه‌گذاران شرط می‌بندند که تورم امروز، حتی در زمانی که جنگ در اوکراین تشدید شده است، موقتی خواهد بود، و در بلندمدت نرخ‌های بهره احتمالاً مقداری از پیش‌بینی‌های گذشته کمتر خواهند بود. اما این به سختی می‌تواند به این معنی باشد که بازارها آرام هستند.

در سال‌های اخیر، برخی از محققان استدلال کرده‌اند که نرخ‌های بهره واقعی کمتر در بلندمدت تا حدی منعکس‌کننده انگیزه احتکار دارایی‌های ایمن است زیرا دامنه ریسک احتمالاً افزایش می‌یابد.

پس از دو سال همه‌گیری و با آغاز جنگ در اروپا، این فرض هرگز تا این حد بجا به نظر نمی‌رسید.

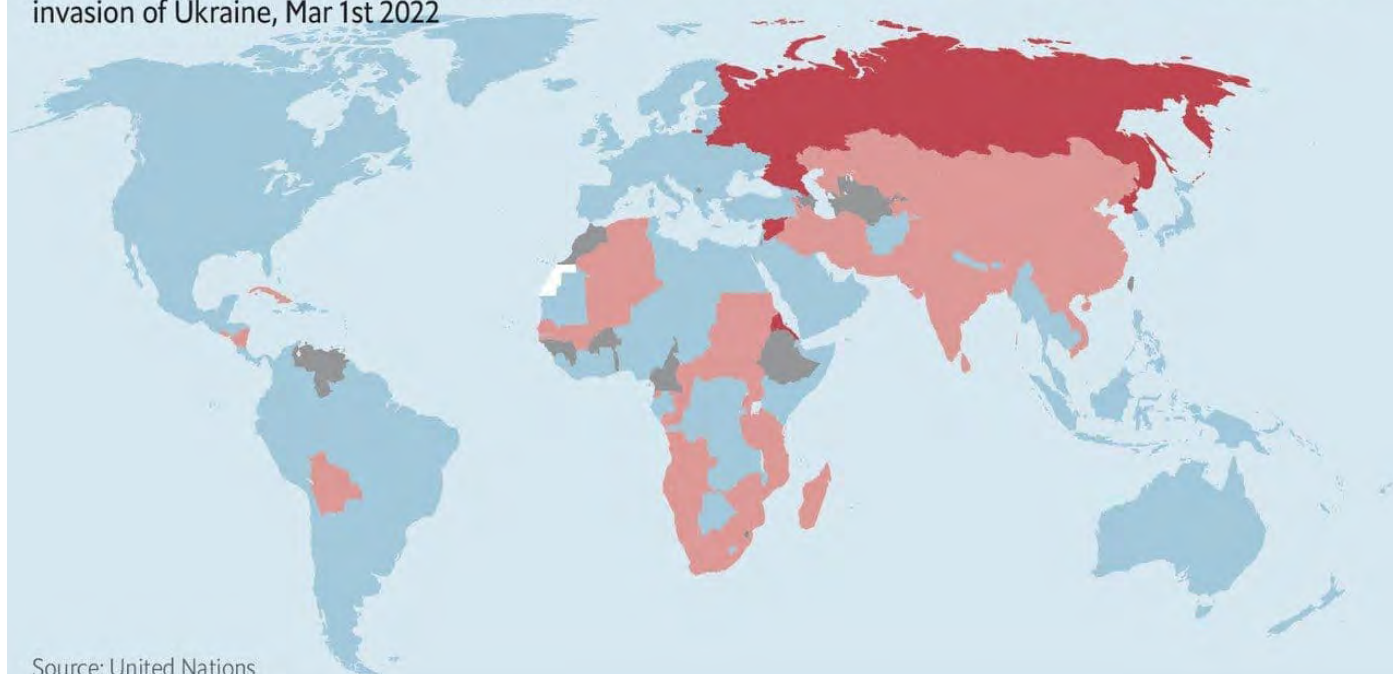
سرمایه‌گذاران در سال جاری در بریتانیا و آمریکا یک چهارم درصد افزایش دیگر در نرخ بهره را پیش‌بینی کرده‌اند. در ۲ مارس جروم پاول رئیس فدرال رزرو اشاره کرد که نرخ‌ها به افزایش ادامه خواهند داد.

با این حال، بازده اوراق قرضه در افق‌های طولانی‌تر تحولات شدیدی داشته است. در اواسط فوریه، بازده اوراق قرضه دولتی پنج ساله آلمان برای اولین بار از سال ۲۰۱۸ در محدوده مثبت قرار داشت. از آن زمان به حدود ۰٫۲۵- درصد کاهش یافته است. در ۱ و ۲ مارس، بازده اوراق قرضه ده ساله خزانه داری آمریکا از نزدیک به ۲ درصد به ۱٫۷ درصد کاهش یافت، کاهشی بیشتر از هر دوره تجاری دو روزه از مارس ۲۰۲۰، قبل از اینکه روز بعد با کمی افزایش به ۱٫۹ درصد برسد.

Friends and foes

Vote result of UN resolution deploring Russian invasion of Ukraine, Mar 1st 2022

Yes No Abstained Absent Non-member

Source: United Nations

کدام کشورها به قطعنامه محکومیت تهاجم روسیه به اوکراین رای منفی، مثبت و ممتنع دادند؟

اکنومیست فارسی

نشریه روشن‌گری اقتصادی

اکنومیست فارسی

0 9 2 2 6 4 3 3 2 6 2
برای خرید روی لوگو کلیک کنید
@economistfarsi

ضربه سه گانه جنگ در اروپا به بازارهای نوظهور

راحتی مدیریت نمی شود. و حتی در غیاب نکول، اعتبار گران تر سرمایه گذاری خصوصی را کاهش می دهد و فضای مالی دولت ها برای مانور را محدودتر می کند.

حرکات نامطلوب در بازارها می تواند چالش های ناشی از بادهای مخالف جدید اقتصاد کلان به عنوان مجرای دوم سرایت را تشدید کند. در زمان صلح، روسیه و اوکراین صادرکنندگان بزرگ کامودیتی ها از جمله نفت و گاز، فلزات گرانبها و صنعتی، و محصولات کشاورزی هستند. از اواسط فوریه قیمت بسیاری از این موارد افزایش یافته است. قیمت نفت طی دو هفته گذشته بیش از ۲۵ درصد افزایش یافته است. قیمت گندم بیش از ۳۰ درصد افزایش یافته است. برخی از صادرکنندگان بازارهای نوظهور از این روند افزایشی سود خواهند برد. برای اقتصادهای خلیج فارس، افزایش قیمت نفت خام یک سود بادآورده است.

با این حال، حتی بزرگترین صادرکنندگان کامودیتی نیز احتمالاً با مشکلاتی مواجه خواهند شد، زمانی که هزینه های غذا و انرژی از سطوح از پیش بالا نیز فراتر می روند و بودجه خانوارها را تحت فشار و سیاست گذاران پولی را در تنگنا قرار می دهد. قبل از جنگ، کمپین یک ساله بانک مرکزی برزیل برای مهار تورم بالا (که در آن نرخ بهره اصلی خود را نزدیک به ۹ درصد افزایش داد) به نظر می رسید که به ثمر نشسته باشد. ترکیه، که در آن تورم سالانه در ژانویه به نزدیک ۵۰ درصد افزایش یافت، در وضعیت سخت تری قرار دارد. وزیر دفاع ترکیه در اول مارس از روسیه خواست آتش بس فوری را بپذیرد. واردکنندگان بزرگ گندم و روغن آفتابگردان در سراسر شمال آفریقا و خاورمیانه، به ویژه مصر، ممکن است سر به فلک کشیدن قیمت این محصولات ببینند که به نارضایتی مردم دامن خواهد زد.

با آشکار شدن این تحولات، نیروی سومی در پس زمینه فعال خواهد بود. تجاوز روسیه، و پاسخ مالی و اقتصادی خیره کننده غرب به آن، نشان دهنده ضربه ای دیگر به اقتصاد جهانی است که در نیم دهه گذشته در معرض جنگ های تجاری، پاندمی، اختلالات زنجیره تامین و محیط سیاسی غیرقابل پیش بینی بوده است. در حالی که شرکت ها و سرمایه گذاران جنگ در اروپای شرقی را تماشا می کنند، ممکن است نحوه قیمت گذاری ریسک ژئوپلیتیکی در بازارهای خارجی را مجدداً ارزیابی کنند. این می تواند پاداش ریسک کشورها که برای دارایی های دوردست اعمال می شود را بیش از حد افزایش، هزینه تامین مالی بازارهای نوظهور را افزایش دهد و حجم سرمایه گذاری را کاهش دهد.

به قول معروف در زمان های سخت سرمایه گذاران جهانی کمتر نگران بازگشت سرمایه و بیشتر نگران نحوه بازگشت آن هستند. اگر بسیاری از آنها تصمیم به کناره گیری و بازگشت به خانه بگیرند، آسیب جانبی جنگ شامل ضررهایی می شود که اقتصادهای نوظهور متحمل خواهند شد.

حتی قبل از اینکه روسیه به اوکراین حمله کند، بازارهای نوظهور برای یک سال پر از آزمون آماده می شدند. این درگیری لیستی از مشکلات که از پیش شامل تورم، کند شدن رشد، فشار بر امور مالی عمومی به دلیل افزایش نرخ بهره، و اختلالات طولانی مدت ناشی از کووید ۱۹ بود را تشدید می کند. در بدترین سناریو، پیامدهای جنگ حتی ممکن است بر همه این نگرانی ها سنگینی داشته باشند.

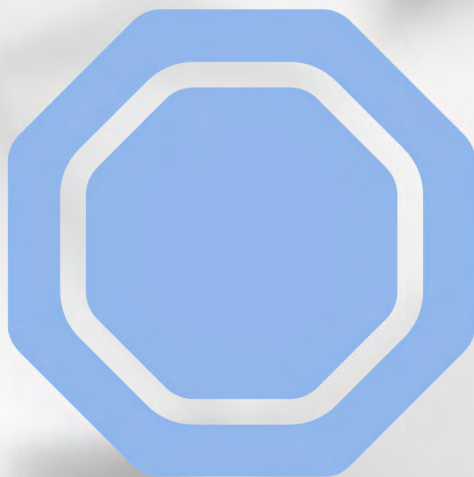
یازدهمین اقتصاد بزرگ جهان که از نظر اندازه با استرالیا یا برزیل قابل مقایسه است، وزن متوسطی دارد و به طور سستی با زنجیره های تامین جهانی ادغام شده است. روسیه بازار عمده ای برای صادرات نیست. اقدامات بانک های غربی برای کاهش در معرض بودن با روسیه پس از تصرف کریمه در سال ۲۰۱۴ نیز خطر سرایت مستقیم مالی را محدود می کند. در عوض، عواقب مربوط به جهان در حال ظهور به سه طریق غیرمستقیم خواهند آمد.

مجرای اول عواقب مربوط به وضعیت نقدینگی جهانی است که در حال تشدید است. اگرچه به نظر نمی رسد که جنگ در حال حاضر یک تهدید جدی برای ثبات مالی باشد اما بازارها آشفته تر شده اند. اگر نگرانی ها به وحشت تبدیل شوند، سراسیمگی برای به دست آوردن دلار می تواند باعث خشک شدن نقدینگی و عملکرد نامناسب بازارها شود، با یادآوری اختلالاتی که در ماه های اولیه همه گیری مشاهده شد. سپس مداخلات عظیم فدرال رزرو آمریکا و سایر بانک های مرکزی برای جلوگیری از شوک مالی جهانی انجام شد. و حتی با این حمایت قدرتمند، اکثر اقتصادهای نوظهور با افت ارز با مکانیسم های تنظیم سریع و دردناکی مواجه شدند.

در حال حاضر چین بلایایی دور از انتظار به نظر می رسد. با این وجود، تهاجم روسیه سرمایه گذاران را بر آن داشته است تا به سمت دارایی هایی بروند که از نظر آن ها کم خطرترین هستند. بازارهای سهام در سرتاسر جهان نوظهور از اواسط فوریه افت کرده اند. طی هفته پس از آغاز جنگ، سوئددهی اوراق قرضه آلمان و اوراق خزانه داری آمریکا، به عنوان پناهگاه های امن سنتی، تا ۳۰ درصد کاهش یافته اند. دلار به آرامی اما پیوسته در حال صعود است. برخی از شاخص های فشار بازار نیز شروع به افزایش کرده اند، اگرچه همچنان وارد منطقه بحران نشده اند.

جهش به سوی دارایی های امن می تواند هزینه استقرار را در بازارهای نوظهور افزایش و بار بدهی را افزایش دهد. قیمت اوراق قرضه ارزهای پرمبادله صادر شده توسط دولت ها و شرکت ها در هفته گذشته کاهش یافته است، در حالی که اسپرد بین بازده اوراق قرضه شرکتی بازارهای نوظهور و اوراق قرضه خزانه داری حدود نیم درصد افزایش یافته است. این نیز نسبت به آنچه که بازارها در بهار ۲۰۲۰ تجربه کردند، افزایشی ملایم بوده است، زمانی که اسپرد در فاصله یک ماه چهار درصد افزایش یافته بود. اما هزینه های استقرار بالاتر برای دولت ها و شرکت ها پس از دو سال افزایش بدهی به

ارتباط با ما

صدای صنعت پلیمر
نشریه انجمن صنایع پلیمر استان اصفهان